

Debreczeni László „Bubu”

Az interjút készítette: Pap Béla

A beszélgetés helyszíne és időpontja: Szolnok, 2024. november 14., december 11.

A fotókat készítette: Mészáros János

Pap Béla:

A Bubu Disco, avagy magyarosabban Bubu Diszkó, egy klub, egy buli, egy fogalom, ami évtizedeken keresztül tűnt fel plakátokon Szolnok város utcáin, a helyi híradásokban, és ugyanolyan csalogatóan hangzott a megyében és Kelet-Magyarország számos településén is. De honnan is ered ez a kultikusnak tekinthető elnevezés?

Debreczeni László:

Számos spontán beszélgetés alkalmával derült ki, hogy vannak jó sokan, aki nem is tudja, ki az, akit Debreczeni Lászlónak hívnak, de ha elhangzik, hogy ő nem más, mint Bubu, a diszkós, akkor tőből kilenc beszélgetőpartner rávágja, hogy „ja, persze, hogy »ismerem«”. Amúgy a becenevem kapcsán meg kell, hogy jegyezzem a zene iránti korai vonzalmam, sőt az elektrotechnikai érdeklődésem is erősen kötődik az egykori, ma már nem létező szolnoki Sipos téri általános iskolához, ahol egyébként a becenevemet is kaptam. Valószínűleg egyébként a hatvanas évek elején a tévében vetített Maci Laci¹ című amerikai rajzfilmsorozat egyik szereplőjével, a Bubu nevű medvebocccsal találtak valamiért hasonlatosnak, pedig gyerekként sem alacsony, sem pedig duci nem voltam, fizikailag cseppet sem hasonlítottam a rajzfilmfigurára. A név viszont rajtam maradt, amitől a mai napig nem váltam meg, és az aktív diszkós korszakomban mintegy a rendezvényeim védjegyévé vált.

Pap Béla:

Mivel amikor gyerek voltál, még nem létezett a diszkó mint fogalom, hogyan kerültél a zene bűvkörébe?

Debreczeni László:

Mint említettem, a zenei érdeklődésem is az általános iskolában fogant, jó ritmusérzékem volt, a kor szelleméhez illően püföltem mindenféle edényt, ami a dobhoz hasonlatos hangokat adott ki, és rövid idő alatt megszokottá vált, hogy az iskolai úttörőünnepségek alkalmával pergő dobbal a nyakamban és dobverőkkel a kezemben vettem részt a lebonyolításban. Tulajdonképpen élveztem, miként azt a szabadságot is, ami nyolcéves koromtól, szüleim akkor bekövetkezett válásától számítva meghatározta a gyermekkori életemet. Édesanyám három műszakban dolgozott, így aztán leginkább az iskolai és azon kívüli „bandázás” és gyorsan szerzett önállóság, (ami tulajdonképpen az önellátást is jelentette a főzéstől a vasalásig) jellemezte a hétköznapokat. Szóval nagyjából én döntöttem el, mi a jó és mi a rossz, sok csínytevésben volt részem. Ám közben, még mindig az iskolánál maradva, valószínűleg az egykori fizikatanárom személyiségének és az általa tanítottaknak köszönhető, hogy az elektronikai-műszaki dolgok is elkezdtek érdekelni. Emlékszem, hetedikes koromban már volt egy kiselejtezett szekrényben berendezett komplett „villanyszerelő-műhelyem”, mindenféle szerszámokkal, műszerekkel. Ez az érdeklődésem és a szakmában való elmélyülésem komoly hasznomra vált a későbbiek folyamán azokban a hang- és fénytechnikai lehetőségekben nem

¹ A Maci Laci vagy Maci Laci kalandjai (eredeti cím: The Yogi Bear Show) 1961-től 1962-ig futott amerikai televíziós rajzfilmsorozat, amelyet a William Hanna és Joseph Barbera készített.

túl gazdag időkben, amikor némi hozzáértéssel a szocialista ipar „remekeiből” lehetett feltuningolni az eszközöket némileg jobb minőségi szintre.

Mondanom sem kell talán, hogy a hatvanas évek közepén szinte függetlenül attól, hogy milyen eszközök, hangszerek álltak, vagy leginkább nem álltak rendelkezésre, mindenki zenekart akart alapítani, így voltunk ezzel mi is, első próbálkozásom, természetesen dobosként, a DEKK nevű formáció volt, Botka Tiborral és Révész Lászlóval. Dob, basszusgitár, gitár, mondhatni klasszikus trióban próbálkoztunk, és mivel a Révész testvéreknek (Laci és Pali) az apukája a Ságvári körúton lévő házban volt házmester, és volt ebből kifolyólag egy pincéje, mi ott próbálhattunk. Tehát belvárosi bandának számítottunk, és bár elég „barkács” zenekar volt, arra pont jó volt, hogy megfogalmazzuk akkori, kitörni vágyó érzéseinket. Én felvettem a trapéznadrágomat, a gyűrött pólómat, és szabadnak éreztem magam.

Hogy az élő zene iránti vonzalmamnak nem lett hosszabb kifutása, az valószínűleg annak is köszönhető, hogy a zenekarok környékén abban az időben számos olyan technikai kihívás volt, aminek a megoldása, kivitelezése jobban izgatta a fantáziámat, mint a dobolás. Persze azért azzal sem hagytam fel, leginkább házibulikban „csörömpöltünk”, vagy esetleg kisebb klubokban, mert azokból is volt jónéhány akkoriban Szolnokon. Ezek jellemzően valamely munkahelyhez vagy iskolához köthető ifjúsági klubok voltak, szigorú szabályok szerint működtek, tulajdonképpen egyfajta zártkörűség is jellemezte őket.

Pap Béla:

Magam is emlékszem, hogyan sóvárogtunk kiskamaszként, hogy bejuthassunk valamelyik éppen „menő” klubba, például a Minibe, ami nem volt egyszerű kihívás...

Debreczeni László:

Igen, megvoltak a szabályok, korlátok, számos klub eleve munkahelyhez kötődött, de még a hatvanas évtized második felében életre hívott városi zenei, művészeti klubkezdeményezések látogatása is tagsági igazolványokhoz, meghatározott öltözködési normákhoz volt igazítva. E klubok szervezésében élen járt Borhy Tibor,² aki fiatal tanárként a Tiszaparti Gimnáziumban tanított, emellett zenekarok fellépéseit szervezte, az akkori ifjúsági-kulturális élet egyik mindenese volt. A gimnáziumban megszervezte az Aula Klubot,³ ami nemcsak zenei programokat kínált, hanem irodalmi műsorokat és kiállításokat is. Az ő kezdeményezésének köszönhetően 1968 novemberében a Múzeum étteremben nyílt meg a helyi legendává nemesedett Ritmus Klub,⁴ amely látogatásának szintén alapfeltétele volt a tagsági igazolvány megléte. Az eleinte csütörtöki klubnapokon már a kezdetekben is olyan fellépőkkel

² Borhy Tibor (1941?) a Tiszaparti Gimnázium tanára, majd a Szolnok megyei Tanács művelődési osztályának munkatársa. Az Aula Klub, a Ritmus Klub és a Pódium c. irodalmi-zenés klubestek alapítója, működtetője, számos szolnoki zenekar menedzsere a hatvanas évek közepétől közel tíz éven keresztül.

³ *Szolnok Megyei Néplap*, 1968. 04. 18. (90. szám)

⁴ *Szolnok Megyei Néplap*, 1968. 10. 30. (255. szám)

találkozhatott a szolnoki közönség, mint az Illés-együttes,⁵ a Corvina zenekar⁶, a Tolcsvay-trió⁷ és a Bajtala-trió⁸. 1969 októberében már a klub 25. jubileumi rendezvénye kapcsán – amelyen ismét az Illés-együttes volt a fellépő, és a nagy érdeklődésre való tekintettel a rendezvény ezúttal a Ságvári Endre Művelődési Ház⁹ színháztermében került megrendezésre –, a szervezők a jövő év tervezett programjairól is nyilatkoztak. A havi négy alkalommal, csütörtöki napokon működő klubban két este koncertek voltak, a harmadikon ún. beat-premier, a negyediken pedig táncest. A népszerűségét és elfogadottságát bizonyító tény, hogy a fellépők köre az alábbiak közül került ki, amint az egy akkori *Szolnok Megyei Néplap*¹⁰-számban is fellelhető: Illés,

⁵ Az 1957-ben Illés-zenekar néven alakult formáció a hatvanas, hetvenes évek legnépszerűbb hazai beatzenekara. Eredetileg Illés Lajos (zongora) alapította testvérével, Illés Károllyal (szaxofon). A Budapesti Műszaki Egyetem zenekaraként játszottak a hatvanas évek elején, ekkor csatlakozott az együtteshez Nényei Tass (basszusgitár), Farkas Ádám és Halász Gyula (gitár), valamint eleinte Rozinszky Csaba, majd Körmendi János (dob). Ebben a formációban Halász Gyula és Rozinszky Csaba Szolnokról származó zenészek. 1971-től Illés-együttes néven működtek, a zenekar legendás felállása 1965-től: Illés Lajos (zongora), Szörényi Szabolcs (basszusgitár), Szörényi Levente (gitár, ének), Bródy János (gitár, ének), Pásztory Zoltán (dob).

⁶ Eredetileg Rangers néven 1966-ban alakult együttes, az 1969-es Táncdalfesztiválra változtatták nevüket Corvinára. Az ekkortól klasszikusnak tekinthető felállítás: Soltész Rezső (ének, alapítótag), Soltész Gábor (fuvola, furulya, akusztikus gitár, alapítótag), Szigeti Ferenc (gitár, vokál, szintetizátor), Fonyódi Péter (dob), Makay Zsolt (billentyűs hangszerek).

⁷ A Tolcsvay-trió 1967-ben alakult, a Tolcsvay testvérek, Béla és László gitárosok, valamint Balázs Gábor bőgős alkotta trió. 1970-től 73-ig Tolcsvay és a Trió néven zenéltek, tagjai voltak a KITT-együletnek (Koncz Zsuzsa, Illés, Tolcsvay és Trió). 1979-ben átalakultak Tolcsvay-együttessé.

⁸ A Bajtala-trió 1964-től 1972-ig működő, dzsesszes, soulós zenét játszó trió Bajtala János vezetésével, változó felállással tört be a köztudatba, és vált az egyetemista-főiskolás közönség egyik kedvencévé. Számos sikeres daluk lett, mint az *Elégia egy barátom halálára*, *Minden éjjel, minden nap*, *Ne menj el, Kisegér*. Legismertebb fennmaradt slágerük a *Cigánylány*, de szintén közkedvelt volt a „továbblépős” *Sose bánd* és az *Egyszer él az ember*.

⁹ A Ságvári Endre Művelődési Ház Szolnok város kulturális életének meghatározó színtere, 1959. augusztus 20-i megnyitásától 2012. december 31-ig. Az intézmény korabeli teljes neve: Szakszervezetek Megyei Tanácsa Ságvári Endre Művelődési Ház. A helyi köznyelvben „SZOT”-ként híresült el. Az idők folyamán betöltött megyei művelődési központ funkciót is, a rendszerváltás után a Területi Művelődési Intézmények Egyesület (TEMU) tulajdonába került, Borostyán Művelődési Ház néven működött, majd 2008 és 2012 között Ifjúsági Házként funkcionált.

¹⁰ *Szolnok Megyei Néplap*, 1969. 10. 14. (230. szám)

Omega,¹¹ Metró (sic!),¹² Atlasz,¹³ Hungária (sic!),¹⁴ Bergendi (sic!),¹⁵ Scampolo,¹⁶ Bajtala, Sakk-matt,¹⁷ Olympia,¹⁸ Gemini,¹⁹ Syrius,²⁰ Ferm,²¹ Memphis,²² ZéGé,²³ Sámson,²⁴ Ossián,²⁵

¹¹ Az Omega Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas zenekar, 1962-ben alakult, az első magyar önálló nagylemez alkotói (*Trombitás Frédi és a rettenetes emberek*, 1968). 1967-re alakult ki a mai napig klasszikusnak tekinthető felállás: Benkő László zongora, trombita, furulya, ének, Kóbor János ének, ritmusgitar, Laux József dob, Mihály Tamás basszusgitar, Molnár György szólógitar, Presser Gábor orgona, zongora, ének. 1971-ben Presser Gábor és Laux József kiváltak az együttesből, a dobok mögé Debreczeni Ferenc ült. 2017-ig változatlan felállásban működtek.

¹² A Metro 1960-ban Zenith néven alakult együttes, 1961-ben vette fel a koncertjeiknek helyet adó klub nevét. Felállása az évek során számos alkalommal változott, az alapításkori zenészek: Sztevanovity Zorán gitár, ének, Sztevanovity Dusan ritmusgitar, Rudas András zongora, Elekes Zoltán szaxofon, Maka Béla bőgő, később basszusgitar, Bálint István dob.

¹³ Az Atlasz egy 1960-as évek elején alakult, sűrűn változó felállású hazai beatzenekar. Pályafutásuk során soul is játszottak, legismertebb számaik: *Töröld le a könnyeidet*, *Segítség*, *A kutya*, *Szombat éjjel*, *Jöjj ide hozzám*. Tagjai többek között: Flamm Ferenc, Bíró Gábor, Bélai György, Szekeres Gábor, Fülöp Ervin, Makrai Pál, Horváth György, Oroszlán Gábor.

¹⁴ A Hungaria az egyik legismertebb hazai rock and roll zenekar. Alapítója, Fenyő Miklós énekes, gyermekkorának egy jelentős részét az Egyesült Államokban töltötte, az ottani zenei élmények hatására kezdett el maga is zenélni. Hazaköltözésük után megalakította a Syconor együttest, annak feloszlása után 1967 augusztusában a Hungariát. A sorkatonai szolgálat által is alakított változó felállás egyik stádiuma, amely az első nagylemezük (*Koncert a Marson*, 1970) megjelenésekor volt aktuális: Fenyő Miklós ének, orgona, Csomós Péter ritmusgitar, Tóth József dob, Sipos Péter basszusgitar, Barta Tamás gitár.

¹⁵ A Bergendy a szolnoki születésű Bergendy fivérek, István és Péter Budapesten megalapított együttese. 1958-ban a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem ifjúsági dzsessz-zenekaraként indult, 1962-ben változtatták meg a nevüket a két, akkor szaxofonon játszó frontember vezetékeve után Bergendyre. Ezt megelőzően a szolnoki Verseghy Ferenc Gimnázium padjait koptatva mindketten tagjai voltak a gimnázium Rocky nevű zenekarának, miközben István a Szolnoki Dózsa vízilabdacsapatában is játszott. Többszöri tagcserék után 1970-re tehető az együttes legsikeresebb korszakának kezdete, előbb 1964-ben Oroszlán György, majd Latzin Norbert, Demjén Ferenc és Debreczeni Csaba csatlakozásával.

¹⁶ A Scampolo 1961 és 1981 között létező együttes. Az első magyar amatőr zenekar, amelyik rock and rollt játszott. 1962-ben tagjai: Komár László ének, Faragó „Judy” István gitár, Atkári Lajos ritmusgitar, Tihanyi Gyula dob, Varga Tibor billentyűsök. Basszusgitárosként játszott az együttesben a későbbi Omega-tag Mihály Tamás. Az 1969-ben taggá váló dobos Merczel András vezette a zenekart 1981-ig. 1970–74 között Bontovics Kati dzsessz-énekesnő is az együttes tagja volt.

¹⁷ A Sakk-matt 1968 elején alakult együttes, amelynek bemutatkozó koncertje 1968. május 1-jén volt a Budai Ifjúsági Parkban. Radics Béla gitáros Magyarországon addig soha nem látott színpadi show-t mutatott be: a fej fölötti gitározás, a hangszer bravúros, szájjal és foggal való pengetése elkápráztatta a közönséget. A sajtó támogatását nélkülöző zenekar koncertjére több mint tízezer néző gyűlt össze. A következő évben a Gellért-hegy oldalában, a Tabánban is hatalmas sikert értek el. A dobok mögött egy új tag, Váradi „Vadölő” László mutatkozott be, és ekkor indult be a „Bélázás” („Bélát a pártba, Bélát a kormányba!”). Az együttes tagjai: Radics Béla gitár, Miklóska Lajos basszusgitar, vokál, Csuha Lajos ritmusgitar, vokál, Harmath Albert ének, Hónig Rezső dob, majd Váradi „Vadölő” László dob. 1969-ben rövid ideig, a zenekar év végén történő feloszlásáig Demjén Ferenc is beszállt a bandába.

¹⁸ Az eredetileg Decca nevű zenekarnak – Horváth Charlie ének, trombita, Winkelmayer József orgona, pozan, Kovacsics András szólógitar, ex-Omega, Fábri Zoltán basszusgitar, Bálint István dob, utóbbi helyett később Szentgyörgyi András – 1967 nyarán az *Ifjúsági Magazin* olvasói adtak új nevet, amikor az ismert hanglemezgyártó világcég vétője miatt akadályok gördültek a lemezfelvétel elé. 1968-ban a Demjén testvérektől megvált három volt Liversing-taggal bővült (Szendrői Zsolt gitár, Merczel András dob, Szabó Mihály orgona). Később a tagok gyakran cserélődtek. Az 1960-as évek végén az Olympia együttesnek volt a legtöbb klubja az országban.

¹⁹ A Gemini 1964-ben alakult rockegyüttes, Várszegi Gábor basszusgitar, kezdeményezésére. Az alakuláskor társai voltak: Bardóczi Gyula dob, Németh Dezső szólógitar, Petneházy Gábor szaxofon, Pusztai István ritmusgitar, Szabó György ének.

²⁰ A Syriust 1962-ben alapította Baronits Zsolt. Eleinte tánc- és beatzenét játszottak, majd 1968-ban a zenekar felbomlott, a tagok egy része megalakította a Juventus zenekart. Baronits mint a Syrius zenekar vezetője nekilátott újraszervezni együttesét. Pataki László a Liversingből, Orszáczky Miklós és Mogyorósi László az Új-Rákfogóból, valamint Veszelinov András a Metróból érkezett. Mogyorósi később Barta Tamás váltotta a gitároknál, majd a másik gitárossal, Rákosi Lászlóval ő is távozott a zenekarból. 1970 elején csatlakozott hozzájuk Ráduly Mihály, a kitűnő dzsessz-zenész a Pege Quartettből, ezzel létrejött a Syrius legendás felállása: Orszáczky Miklós „Jackie” basszusgitar, ének, Baronits Zsolt fúvósok, Pataki László orgona, Ráduly Mihály – fúvósok, Veszelinov András – dob.

Kristály.²⁶ Nem rossz névsor, mi? A szervezők ígértek továbbá lemez- és magnófelvétel bemutatókat is, sőt „Beatlétra” elnevezéssel még a tagság szavazatait összegző versenyt is hirdettek. Eközben a korabeli pezsgő szolnoki zenei élet egy másik fő színterén, a már említett Ságvári Endre Művelődési Házban hagyományosan zajlottak a szombati, vasárnapi táncdelutának, jellemzően 17 és 21 óra között. Az akkoriban legnépszerűbb helyi zenekarok, az Integrál,²⁷ a Kingston,²⁸ és némileg később a Pop Beat²⁹ is szolgáltatta a talpalávalót. Megfordult a Ságváriban is, de főképp a közeli szomszédban található Nemzeti Étterem nagytermében volt még egy népszerű banda, a Fantom³⁰, akik egy országos sikerű, később sok feldolgozást megélt slágert is összehoztak, Kerekes József „Piki”³¹ szerzeményét, *Távolodom* címmel.

A Pop Beat együttes fellépéseit is a már említett Borhy Tibi szervezte, és a zenekar népszerűségének növekedése megérlelte benne a gondolatot, hogy a 16-18 éveseknek is szervezzen klubot, amit a zenekar neve után egyszerűen csak Pop-klubnak³² keresztelt el.

²¹ A Ferm 1967-ben alakult zenekar. Tagjai között számos, a későbbiekben a hazai pop-rock élet meghatározó alakjává vált zenész fordult meg, a teljesség igénye nélkül: Karácsony János (LGT), Szikora Róbert (Hungaria, R-GO), Menyhárt János (V' Moto-Rock), Környei Attila (R-GO) és testvére Környei Csaba, Gerdesits Ferenc (Magyar Állami Operaház), Csurgai Attila (Zorán, Apostol), Szűcs Judit, Delhusa Gjon, Koncz Zsuzsa, és a tagcserék miatt még sok zenész, mint rövid ideig Kékes Zoltán, Sziszi (Gemini, Hungaria, Dolly Roll).

²² A Memphis a hatvanas évek vége felé alakult együttes, melynek tagjai közül jónéhányan a hetvenes években futottak be sikeres zenészpályát. Alapvetően korabeli slágereket játszottak, Fonyódi Péter dob, Guy László gitár, ének, Markó András orgona, Simai Tamás basszusgitár, Kristóffy Lajos szólógitár felállásban.

²³ A Generál együttes elődjének tekinthető ZéGé együttes 1968-ban alakult. Tagjai a Zenei Gimnázium diákjai. Vezetője Várkonyi Mátyás gitár, orgona kezdettől fogva saját szerzemények előadásával kísérletezett. Az együttes 1969-ben megnyerte a salgótarjáni amatőrfesztivált, amelynek első díja tévé- és rádiófelvétel volt. Ekkor készültek a legismertebb dalaik (*Elment a metró, Bárcsak nőne már a szakállam, Balatoni nyár, A mi vonatunk*). Ezután Fekete Gyula szaxofon és Fekete Gábor dob csatlakozott, de ők hamarosan továbbálltak a Hungariába. Várkonyi előbb átment a Danyi Attila vezette Atlantisz együtteshez, majd újraalapította a ZéGé-t. Egy Echo-koncerten figyelt fel a vendégénekes Révész Sándorra. Kettejük mellett Novai Gábor basszusgitár és Kiss András dob alkotta az új csapatot.

²⁴ A beatkorszak egyik legendás zenekara volt a Sámson, melyet 1962–63 körül alapított Harmath Sándor és testvére, Harmath Ádám. Az együttes tagja volt ekkor még Dévényi Levente szólógitáros, és itt kezdte karrierjét Korbellek Péter is, aki aztán Kozák Péter néven vált a Táncdalfesztiválok egyik sztárjává.

²⁵ Az Ossián rövid ideig létező együttes, 1970-ben részt vett a székesfehérvári dzesszfesztiválon. Tagjai: Papp Imre orgona, ének, Maróti Magdolna ének, Bánk Sándor basszusgitár, ének, Rovó Imre dob. Papp Imre később a Gemini együttes frontembere lett.

²⁶ A Kristály a hatvanas évek első felében alakult Szegedi együttes. Tagjai (1963-ban): Beneth Péter zongora, Bokor András basszusgitár, Molnár Gyula szaxofon, klarinét, Kószó Béla dob, Bujdosó József szólógitár. Molnár Gyula később a Molnár Dixieland Band vezetője lett, az együttesben rövid ideig különböző szerepet vállalt Boncz Géza későbbi ismert humorista.

²⁷ Az Integrál 1965 januárjában alakult legendás szolnoki együttes, az alapításkori tagok: Gulyás László zongora, orgona, ének, (az együttes vezetője), Rozsinszky László szólógitár, Bendó János basszusgitár, ének, Túróczi Ferenc dob, Bartha Kornél szaxofon, ének, Rónaszéki Tibor ritmusgitár, szólóének. A város leghosszabb életű zenekara, többszöri leállás és újraindulás jellemezte, számos zenész fordult meg soraiban, és még a 2000-es évek elején is aktív volt.

²⁸ A Kingston 1967-ben több helyi zenekar tagjainak átrendeződésével megalakult formáció, a Ságvári Endre Művelődési Központ egyik „házi zenekara”. Tagjai: München Károly basszusgitár, Munkácsi István szólógitár, Szunyogh László dob (mindhárman az Integrálból), Réti Gyula billentyűs hangszerek, Korponai Mátyás ritmusgitár, ének. (Ők ketten a Fabulous Jarls együttesből).

²⁹ A Pop Beat szintén 1967-ben, Teenager néven alakult együttes, röviddel később Pop, majd Pop Beat névre keresztelkedett. Eredeti tagjai: Czifra István szólógitár, Sidó Zoltán basszusgitár, Koncz Ferenc ritmusgitár, Köllös Márton dob.

³⁰ A hetvenes évek elejének népszerű zenekara, több személyi változás után klasszikusnak tekinthető felállása: Kerekes József „Piki” dob, Rác László „Mester” orgona, Rác József „Kapitány” basszusgitár, Mordány Béla „Putyus” szólógitár, Pintér István „Pityesz” ének.

³¹ Kerekes József (1950–2008) Újszászon született autodidakta dobos, gitáros, a szolnoki könnyűzenei élet egyik meghatározó alakja, számos formáció tagja.

³² *Szolnok Megyei Néplap*, 1971. 04. 22. (94. szám)

Helyszíne szombati napokon a Ságvári Endre Művelődési Ház volt, de volt klubest például a Tiszaparti Gimnázium aulájában is. A korabeli híradások szerint 200-250 tagja volt a jellemzően este fél kilencig tartó táncos klubdelutánoknak. A közel egy éven át tartó klubban az együttes hetvenkétzer lépett színpadra, miközben 1971 tavaszán megnyerte az országos amatőr könnyűzenei fesztivál kecskeméti területi döntőjét, fellépett Miskolcon, Debrecenben, Ózdon, Egerben, Dunaújvárosban, Gyöngyösön és a Békéscsabai Ifjúsági Napok nyitó rendezvényén is. Sőt, még Antal Imre³³ is meghívta a zenekart a „Halló fiúk, halló lányok” című, a fiatalok körében nagy sikernek örvendő tévéműsorba. Azon a felvételen csörgődobbal én is közreműködtem, a már nagy névnek számító Koncz Zsuzsa³⁴ előtt kerültünk a műsorba.

Mindezt azért is tartom fontosnak feleleveníteni, mert tulajdonképpen a diszkó világába való „bekeveredésem” is a Pop együtteshez köthetem, ráadásul több ponton is. Az 1971 második felében személyi változásokon és névváltoztatáson (Pop Consort³⁵) is áteső együttesből, ha jól emlékszem a dobos, Kölüs Márton, „Csülök” keresett meg, hogy akadt valamilyen technikai fennakadás a hangfalak körül. Ránéznék-e? Az ilyen jellegű megkeresés nekem mindig izgalmas feladatot jelentett, mentem is, és a problémamegoldás közepette a zenekar új tagjaival is jó kapcsolatba kerültem, például azzal a Blazsek Józsiival (a zenekar fuvolistájával), akit már az általános iskolából ismertem, alattam járt, azt hiszem, két-három évvel. Tulajdonképpen már a korábbi felállásban is beszálltam az együttesbe ütős hangszerekkel, csörgődobbal, kongákkal színesíteni a hangzást, és maradtam a következő formációban is. Így az 1972-es Ki Mit Tud?³⁶ országos döntőjében elért második helyezésem is részese lehettem.

Aztán támadt egy ötletem, hogy a Pop Consort koncertjeinek szünetében ne ülje meg a csend a termet, elkezdtem lemezekről készült felvételeket bejátszani magnóról. Néhány alkalom után azt figyeltem meg, hogy a közönség soraiból sokan bent maradtak a teremben, és érdeklődéssel hallgatták a számukra még ismeretlen felvételeket. Ezek elsősorban angolszász nyelvterületről származó számok voltak, olyan előadóktól, mint például Joe Cocker,³⁷ Janis Joplin,³⁸ Jimi Hendrix,³⁹ a Cream⁴⁰ együttes, akik így hirtelen eszembe jutnak. Következő

³³ Antal Imre (1935–2008) Erkel Ferenc-díjas zongoraművész, televíziós személyiség, színész, humorista, érdemes művész, a Magyar Televízió örökös tagja.

³⁴ Koncz Zsuzsa (1946) Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas énekesnő, előadóművész. Hatvanéves pályafutása során a magyar könnyűzene egyik meghatározó egyénisége lett. Elsősorban verslemezei és politikai tartalmú (és a rendszerváltás előtt esetenként betiltott) dalai tették ismertté, valamint választékos és tisztán érthető előadásmódja.

³⁵ A Pop Consort a Pop együttes utódzenekara. Az 1972. évi Ki Mit Tud? vetélkedőn második helyezést ért el a Generál együttes mögött. Ugyanezen a vetélkedőn tagjai kísérték a Kócbabák nevű (Babits Marcella, Csepregi Éva, Fábán Éva) női énektriót. Az együttes tagjai: Unyatinszky János „Unya” szólógitár, Angyal József „Alkalmás” hegedű, fuvola, ének, Kölüs Márton „Csülök” dob, Blazsek József „Zsekás” fuvola, ének, Pázsit Zsigmond basszusgitár, ének.

³⁶ A Ki mit tud? a Magyar Televízió kulturális ifjúsági tehetségkutató műsora volt, amely 1962 és 1996 között összesen tíz adássorozatot ért meg. A műsorban fiatal amatőr művészek mérték össze tudásukat neves művészekből álló zsűri előtt különböző kategóriákban.

³⁷ Joe Cocker (1944–2014) egyedi, rekedtes-reszelős hangú angol blues-rock énekes. Első kislemeze 1964-ben jelent meg, önálló fellépőként részt vett a legendás woodstocki fesztiválon, a *With a Little Help from My Friends* című Beatles-feldolgozása nagy sikert aratott.

³⁸ Teljes nevén Janis Lyn Joplin (1943–1970) amerikai rock- és blues-énekesnő, zeneszerző, szövegíró. Pályafutása rövid volt: 1967-ben vált ismertté, és utolsó albumát már halála után, 1971-ben adták ki. Elsősorban erős, sajátosan fátyolos, a blues műfaj „keserűségét” mélyen átérző és átadó hangja, illetve egyedi színpadi és öltözködési stílusa tette emlékezetessé és a rock történetének egyik kiemelkedő alakjává.

³⁹ James Marshall Hendrix (1942–1970) amerikai gitáros, énekes, zeneszerző. A mai napig valóságos kulturális ikonnak számít. Rajongók és kritikusok egyaránt elismerik kivételes tehetségét, sokak szerint Jimi Hendrix a valaha élt legjobb és legnagyobb hatású rockgitáros.

⁴⁰ A Cream az 1960-as évek egyik legfontosabb brit rockegyüttese volt, melyben Ginger Baker dobos, Jack Bruce basszusgitáros és Eric Clapton gitáros játszott. A szakirodalom az első power triónak és szupergruppnak tartja az együttest. A Cream hangzását a blues, a pop és a pszichedelikus rock sajátos ötvözeje jellemezte. Az együttes zenéje Clapton bluesos gitározására, Bruce erőteljes énekhangjára és dinamikus basszusjátékára, valamint Baker

lépésként pedig azt találtam ki, hogy a szünetekben bejátszott számokhoz fűzök némi szöveges ismertetőt is, információkat az előadókról, a szerzemények megszületésének körülményeiről, a közönségük körében kiváltott hatásokról, kritikákról. Szép lassan (nem, nem is olyan lassan) rájöttem, hogy a lemezbemutató érdeklő az embereket, és akár önálló program is lehet az élő zenei rendezvények mellett. Tulajdonképpen ezekből a felismerésekből kiindulva kezdtem el komolyabban foglalkozni a lemezbemutatóval, későbbi közkeletű szóhasználatra élve: a diszkózással. A kezdetek 1972-ben voltak, onnantól számítva a 2000-ig tartó huszonnyolc évben folyamatosan diszkóztam, és így vált némiképp széles körben fogalommal és egyfajta minőségi jelzővé a „Bubu Disco”.

Pap Béla:

Emlékszel konkrétan, melyik volt az első önálló, korabeli szóhasználatra élve, lemezbemutató bulid?

Debreczeni László:

Az igazi diszkót én onnan számítom, amikor egy teljes programot önállóan, csak én töltöttem ki. Voltak már ilyen-olyan próbálkozásaim, amint említettem, például koncertszünetekben, de ha jól emlékszem, az első igazán önálló és egész estés bulira 1972 szilveszterén került sor, a helyszíne a szolnoki Piroskai úton lévő Épületelemgyár vagy közismertebb nevén Betongyár kultúrterme volt. Hogy pontosan hogyan kerültem oda, már nem emlékszem, de nagy valószínűséggel a helyi KISZ⁴¹-szervezet hívott meg. Az viszont élénken él az emlékezetemben, hogy elég kezdetleges technikával, lengyel Grundig-licenz⁴² szalagos magnóval és talán valami kis teljesítményű helyi hangosítással kezdtem a zenélést. Ez már egy meghirdetett önálló buli volt, így tekinthető az elsőnek. Aztán sorban elég sok meghívásnak kellett eleget tennem, de ezek a kezdeti diszkózások eléggé homályos emlékyomokat hagytak, mert a nem sokkal későbbi, az Aranylakat Étteremben zajló, már profinak tekinthető nagyon sok buli és történet valahova az agyam mélyére üzte őket. Az biztos, hogy 1973-ban számos kisebb rendezvényen, vállalati bulin, akár KISZ-, akár pártrendezvényen működtem közre, egy-két órás lemezbemutatókkal. Nagyjából úgy néztek ki ezek a rendezvények, hogy összejöttek a fiatalok, az adott szervezet tagsága, megvitatták az aktuális napirendi kérdéseket, aztán felmerült az a kérdés is, hogy mi legyen a hivatalos rész után, ha már úgyis együtt vannak. Többnyire az volt a megfajtás, hogy legyen Bubu diszkó, aminek a híre akkor már szájról szájra járt. Ez a kezdet vezetett aztán oda, hogy a következő tizenöt évre a rendezvények látogatottságának biztosítéka lett a nevem alatt futó diszkó. És nem csak helyben, Szolnokon volt ugye a bázis, de hamar kimozdultam a környékre, aztán a megyébe és a határain túlra is, főképp a megye nagyobb városaiban voltak klubjaim, Mezőtúron például egy kiemelkedően népszerű, de eljutottam például Egerbe, Szegedre, Pestre is és gyakorlatilag nagyjából Észak-Kelet Magyarországon mindenfelé jártam, nem igazán voltunk sokan még akkor a porondon, nagyjából fel is osztottuk a területeket egymás között Keresztes „Cintula” Tiborral,⁴³ egy szegedi Dj-vel, akinek a nevére nem emlékszem, és a Dunántúlon is megvolt a „rezidens”. De emlékszem, eljutottam például Székesfehérvárra is, az egyik Országos Diáknapok⁴⁴

dzsesszes dobolására épült. Világszerte több mint 35 millió albumot adtak el. 1968-as *Wheels of Fire* című albumuk a világon elsőként kapott platinalemez minősítést.

⁴¹ A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség (rövidítve: KISZ) a magyar kommunista állampárt, a Magyar Szocialista Munkáspárt (MSZMP) ifjúsági szervezete volt 1957 és 1989 között.

⁴² A német Grundig cég licence által Lengyelországban gyártott magnók, pl. Unitra ZRK/ZK 140.

⁴³ Cintula, polgári nevén Keresztes Tibor (1944) rádiós műsorvezető, lemezlovas.

⁴⁴ Az Országos Diáknapok 1962-ben Sárospatakról indult, évtizedeken átnyúló kezdeményezés, ifjúsági (középiskolás diák) kulturális találkozó, tíz-tizenhárom művészeti kategóriában meghirdetett seregszemle. A KISZ különböző szintű szervezetei, városi, megyei tanácsok művelődési osztályai, közreműködő középiskolák tanárai

rendezvényére, a helyi Művelődési Központba. Voltam ilyen találkozón Egerben is a Tanárképző Főiskola pinceklubjában, és ezek, emlékeim szerint, fergeteges bulik voltak. Aztán sokfelé mentem „árukapcsolással” is, amikor a Ságvári Endre Megyei Művelődési Központban dolgoztam, és Nagy Lajos⁴⁵ kollégámmal multimédiás csillagászati kiállítással jártuk az egész országot, számos alkalommal a befogadó művelődési intézményekben lekötöttünk diszkóesteket is.

Pap Béla:

Ne szaladjunk ennyire előre, maradjunk még a kezdeteknél! Már is felmerül a kérdés, hogy abban a nem túl megengedő politikai környezetben, amikor még főképp nyugatra, csak úgy utazgatni sem lehetett, honnan szerezted be a bemutatásra váró felvételeket?

Debreczeni László:

Már a korai időktől kezdve megvoltak a saját forrásaim, ami elsősorban azt jelentette, hogy volt a közelebbi ismerősi körömben néhány kamionsofőr. Hetente, kéthetente jártak haza, és hozták a legújabb kis-, olykor nagylemezeket, amiket külföldi rádióadók műsoraiból már így-úgy megismertem, szóval a lényeg, hogy nem ők válogatták, mit hozzanak, hanem ha úgy tetszik, „megrendelést” teljesítettek. Amúgy a rádióadók alatt a Szabad Európa Rádiót⁴⁶ és a Radio Luxembourgot⁴⁷ értem, mert ezt a kettőt lehetett szakadozva, recsegve, de valamiképp mégis értelmezhetően befogni. A hetvenes években a zenékhez tartozó információk forrása is főképp a Szabad Európa Rádió Teenager Party⁴⁸ című műsora volt, amit igen sajátos stílusban vezetett Cseke László.⁴⁹ A nyolcvanas években szállingóztak már könnyűzenei kiadványok is, az

szervezték. Az évek során számos helyszínen tartották meg az országos találkozót a felmenő rendszerű, (jellemzően iskolai, városi, járási/megyei) versenyek továbbjutóinak részvételével.

⁴⁵ Nagy Lajos (1947–2011) népművelő, közművelődési szakember, a Szolnok Megyei Művelődési és Ifjúsági Központ felnőttnevelési csoportjának vezetője 1979-től. Országos visszhangot kiváltó multimédiás csillagászati kiállítás megálmodója, számos innovatív ismeretterjesztő rendezvény, esemény, klub szervezője. A rendszerváltozás után a szolnoki Kaleidoszkóp Kiadó alapítója, tulajdonosa.

⁴⁶ A Szabad Európa Rádiót hivatalosan az amerikai kormány által létrehozott National Committee for a Free Europe nevű szervezet alapította 1949-ben az antikommunista propaganda céljaira. New Yorkban megkezdődött a Magyar Osztály megszervezése, munkatársainak kiválasztása. 1950. augusztus 4-én kísérleti jelleggel beindították a magyar nyelvű adást. A New Yorkból sugárzott műsor naponta kétszer jelentkezett, s főleg híreket közvetített. 1951 májusában a SZER európai központja Münchenbe került át. 1951. október 6-án már Münchenből adta magyar nyelvű egész napos műsorprogramját a Szabad Európa Rádió.

⁴⁷ A Radio Luxembourg 1930-ban alapított, és 1933-tól angolul sugárzó rádióadó az első kereskedelmi, azaz reklámokat is műsorába illesztő adó volt. Népszerű szórakoztató műsorainak az 1930-as évek végén, majd az 1950-es és 1960-as években óriási hallgatósága volt. Arra is volt példa, hogy rádiós hallgatottsága meghaladta a BBC hallgatottságát. A Radio Luxembourg Nagy-Britannián és Írországon túl is számos országban örvendett hatalmas népszerűségnek Nyugat-Európától Magyarországon keresztül egészen Kelet-Európáig. A hatvanas években a szaporodó, többnyire illegális adókkal szembeni verseny hatására a Radio Luxembourg fokozatosan felhagyott az előre felvett, szponzorált műsorokkal a rugalmasabb folytonosság érdekében. Az új formátum főleg reklámszpotokkal megszakított popzenére alapult, amelyeket a luxemburgi rezidens lemezlovasok – akik közül néhányat a külföldi állomásokról toboroztak – élőben adtak elő.

⁴⁸ A Szabad Európa Rádió egyik legnépszerűbb műsora volt az 1959 májusában induló Teenager party, melyet Cseke László szerkesztett. A műsorban hallhatták először a magyar fiatalok a rock és a beat világsztárjait, Chuck Berryt, Elvist, Cliff Richardot, a Beatlest vagy a Rolling Stonest.

⁴⁹ A Cseke László kitalált név, „viselője” Ekecs Géza (1927–2017), aki 1951-től dolgozott fiatal újságíróként a Szabad Európa Rádió müncheni központjában. 1959-ben munkatársa kamasz lányainak zenehallgatási szokásai adták az ötletet, hogy indítsanak popzenei műsort a fiatal magyar hallgatóknak. Az év májusában készült az első adás, általában amerikai, angol slágereket játszott, viszont a Teenager Party szignálja egy akkori német „slágerfilm” zenéje volt: Teenager Melodie. Ezzel is jelezni akarta, hogy az adás Münchenben készül, ahol a német fiatalok is előszeretettel „majmolják az amcsikat”. Műsorai, a mindennemű pártállami ellehetetlenítés és tiltás ellenére eljutottak a célzott hallgatósághoz, egyéni hanglejtése, műsorainak zenei tartalma évtizedekig meghatározó élmény volt a fiatal generációk számára.

évtized végén pedig az MTV Europe⁵⁰ akkor még kódolatlan adásaihoz hozzáférve jöttek a háttérinformációk. Visszatérve a forrásokhoz: úgy is lehetett friss zenékhez jutni, hogy voltak, főképp Budapesten, akik a saját kapcsolataik révén ráálltak arra, hogy az általuk behozott zenéket másolgatták, sokszorosították szalagokra, később kazettákra, és azokat adták tovább a DJ-knek. Magam is vásároltam rendszeresen, volt olyan szalag, amin tíznél is több használható felvétel volt, de akadt olyan is, amin csak egy-kettő. Szóval ez egy kicsit lutri volt, de folyamatosan kellett keresni az új zenék forrásait, mert két-három hét után már csak újabb összeállításokkal lehetett a közönség érdeklődését fenntartani. Ez a „beszerzési lánc” működött is hosszú ideig, és a kamionosoknak és a sokszorosításra üzletszerűen ráállóknak ez egész jó kis kereset volt. És ugyanez működött akkor is, amikor megjelentek a videóklippek, és magam is átnyergeltem a jobb híján videódiskónak hívott programok összeállítására a nyolcvanas évek elején. Akkor nyugaton már régebben megjelentek a tévéadásokban a zenékhez társított képi rövidfilmek, sőt az MTV klipműsorokat szerkesztett. Akkor az volt a beszerzés menete, hogy aki hozta a friss zenéket, az beállította videómagnóját automatikus felvételre mondjuk az MTV éjszakai időszávjában menő műsorok rögzítésére valamelyik nyugati országban, ahova rendszeresen járt a kamionnal, és az ezekkel a műsorokkal televert kazettákat hozták haza. Ezekről lehetett leszedni a leginkább jó felvételeket, de megint csak véletlenszerű volt, hogy egy-egy kazettán két-három vagy esetleg tíznél is több használható zene volt. Ez is főképp a kamionosok biznisze volt, nem is rossz mellékes bevételi forrás.

Pap Béla:

A „mellékes” kifejezésről beugrik egy meglepő módon merőben más kérdéskör is a zenéhez kötődő tevékenységed kapcsán: szerveztél a diszkózás korai időszakában mellett egy klubot is...

Debreczeni László:

Igen, ez egy meglehetősen sajátos és érdekes „oldalági” történet. Az akkori nevén Ságvári Endre Megyei Művelődési Házban hamar népszerűvé váltak az önálló diszkó estek, miközben még a hagyományos élőzenés, főként délutáni, kora este véget érő táncos rendezvények is mentek. A zenei rendezvényeket szervező munkatársak gyorsan ráéreztek, hogy a kiadás-bevétel arányait tekintve a diszkó mint műfaj lényegesen rentábilisabb tud lenni, lévén mondjuk egy négy-öt fős zenekar és komplett felszerelése helyett csak a diszkóst kell megfizetni, és lényegesen kevesebb cuccból álló felszerelését. Szóval jöttek a bulik gyors egymás után, és termeltek is szépen hasznot. Ezt látva megkerestem az intézmény akkori igazgatóhelyettesét, Pázmány Kálmánét, és felvettem, hogy mi lenne, ha az akkor már Komarov-terem⁵¹ néven az intézmény részét képező Koltói úti épületben dzsesszklubot indítanánk abból a bevételből, ami a diszkók után haszonként keletkezett. Társam volt ennek az ötletnek az előremozdításában a Művelődési Házban ez idő tájt népművelőként dolgozó Molnár Tamás,⁵² a későbbi, INCONNU GROUP⁵³ néven a rendszerváltozásban is némi szerepet játszó képzőművészeti csoport egyik vezető alakja. Az engedélyt megkaptuk azon egyszerű okból kifolyólag, hogy úgy voltak vele a Művelődési Házban, hogy plusz kiadásuk nem keletkezik, hiszen a diszkó bevételei futják a dzsesszklub költségeit, ugyanakkor egy újabb élőzenei műfaj rajongóit is meg

⁵⁰ Az amerikai MTV televíziós hálózat 1981-től, európai divíziója pedig 1987 augusztusában kezdte meg non-stop zenei és szórakoztató műsorokból álló adásának terjesztését.

⁵¹ Az egykori Mórincz Zsigmond Művelődési Ház, 1967-ben történt átnevezésekor intézményileg a Ságvári Endre Művelődési Ház szervezetéhez tartozott. Nevét az abban az évben elhunyt orosz úrhajós, Vlagyimir Mihajlovics Komarov után kapta. A korabeli helyi zenei élet egyik kedvelt helyszíne.

⁵² Molnár Tamás (1955) grafikus. A hetvenes években Szolnokon könyvtáros, népművelő. Az Inconnu művészcsoport alapítótagja.

⁵³ Az Inconnu Group a rendszerváltást megelőző időszakban ellenzéki tevékenységet (is) folytató, a hetvenes években Szolnokon élő fiatalok alkotta művészcsoport. Az 1978-ban történő tényleges megalakuláskor tagjai Bokros Péter, Molnár Tamás, Csécsy Mihály, Mészáros Bánk és Sipos Mihály.

tudják szólítani. Meg is szerveztük a klubot, amiről elsősorban azt kell tudni, hogy akkoriban klubnak valójában csak az olyan csoportokat hívták, amelyek rendszeres időközönként tartották rendezvényeiket, és általában tagsági rendszerben működtek. A dzsesszklub volt úgy, hogy szezononként hetente tartott klubfoglalkozásokat, és nem is akármilyen előadókkal, bár részletesen már nem tudom felidézni, és korabeli sajtóhírek nemigen lelhetők fel a műfajról, akikre biztosan emlékszem, az Pleszkán Frigyes⁵⁴ zongorista, a Rákfogó együttes Szakcsi Lakatos Bélával,⁵⁵ Babos Gyulával,⁵⁶ a legendás felállású Syrius együttes, Csík Gusztáv⁵⁷ triója, a Regős-dzsessztrió⁵⁸ és Fridrich Károly⁵⁹ műsora. Külön meg kell említenem Kovács Gyula⁶⁰ dzsesszdobos nevét, aki a Kölüs Marcival való tanár-diák kapcsolata révén sokat segített telefonszámokkal, a fellépők kilétére vonatkozó javaslatokkal. Úgy emlékszem 1974 elejétől, nyári szünetekkel együtt két és fél éven keresztül működött a klub.

Pap Béla:

Apropó, 1974 nyarán a Komarov-terem szomszédságában megnyílt a Tisza-parton a szolnoki Ifjúsági park is, ott vállaltál fellépéseket?

Debreczeni László:

Abban az évben a már említett Pázmány Kálmánné kezdeményezésére felajánlották, hogy dolgozzak a Művelődési Központban, főképp a műszaki ismereteimre támaszkodó, ám változatos feladatokat jelentő munkakörben. Ezt az ajánlatot el is fogadtam, onnantól a Művelődési Házban dolgoztam, így az Ifjúsági parkban⁶¹ is, ami egyébként az akkor már közel két évtizede létező Szabadtéri Színpad nem túl hosszú ideig tartó „átkeresztelése” volt újonnan felhúzott kis büféépülettel, kő ping-pong asztalokkal és a betonra felfestett sakktablával. Viszonylag gyorsan kiderült számomra, hogy a diszkó nem igazán szabadtéri műfaj, nem volt meg az a hangulata, mint egy teremben, és az érdeklődés is „szétszórtabb” volt, így aztán nem erőltettem.

Pap Béla:

Az említett egykori munkatársad, Molnár Tamás visszaemlékezései szerint a dzsesszklub miatt jó párszor behívták a pártbizottságra, és feszegették a kérdést, hogy hogyan képzelitek, merészelitek ezt az „amerikai” zenét terjeszteni a fiatalok között? Hogy emlékszel, akár a dzsesszklub, akár a diszkók kapcsán voltak neked is konfliktusaid az akkori hatalommal?

Debreczeni László:

Akkoriban azt, hogy nyugati zenét terjesztünk, és ez ellentmond a fiatalok szocialista szellemben történő nevelésének, szinte mindenki megkapta, aki a fiatalokat tényleg érdeklő zenéssel foglalkozott. Nekem is szinte minden héten feltették a kérdést, hogy hogyan gondolom ezt, de leginkább nem foglalkoztam vele. Bár kicsit szerencsés is voltam, abban az értelemben,

⁵⁴ Pleszkán Frigyes (1959–2011) dzsesszzongorista.

⁵⁵ Szakcsi Lakatos Béla (1943–2022) a Nemzet Művésze címmel kitüntetett, Kossuth-díjas és Liszt Ferenc-díjas magyar zongoraművész és zeneszerző, érdemes művész.

⁵⁶ Babos Gyula (1949–2018) Liszt Ferenc-díjas dzsesszgitáros.

⁵⁷ Csík Gusztáv (1943) eMeRTon- és Liszt Ferenc-díjas dzsesszzongorista.

⁵⁸ A Regős-dzsessztrió Regős István (1947–2012) dzsesszzenész, zongoraművész, zeneszerző, zenetanár vezette együttes.

⁵⁹ Fridrich Károly (1948) harsonás, dzsesszzenész, dzsessztörténetanár.

⁶⁰ Kovács Gyula („Mr. Dob”), (1927–1992) zenész, ütős hangszeres, dobos. Korának legismertebb, legvirtuózabb, legkeresettebb dzsesszdobosa volt. A magyar dzsesszélet összes legendás alakjával játszott együtt, rendszeresen szerepelt koncerteken, lemezeken és filmekben is.

⁶¹ 1974. május 1-jén megnyitott Tisza-parti szabadtéri létesítmény, az ötvenes években épített Szabadtéri Színpad nevének átkeresztelésével közel négy nyáron át működő ifjúsági célközönségű rendezvényhelyszín. *Szolnok Megyei Néplap*, 1974. 04. 11. (84. szám)

hogy a diszkóim közönségükre felülírt sok akadékoskodást. Mindig kiszúrtam egyébként, amikor a buliba megjött egy-két nyomozó, beültek, eleinte leskelődtek, aztán rájöttek, hogy jól érzik magukat, balhék sincsenek, és békén hagytak. Ettől függetlenül engem is volt, hogy felírtak, meg mondogatták, hogy így nem kellene, meg úgy nem kellene, de összességében véve igazából kimaradtam a komolyabb konfliktusokat generáló helyzetekből.

Pap Béla:

A diszkóid iránti nagy érdeklődést nem próbálták meg felhasználni némi propagandatevékenységre?

Debreczeni László:

De, természetesen folyamatosan voltak ilyen próbálkozások, hogy mondjuk XY elvtárs tarthatna egy kis rövid előadást a rendezvény előtt. Általában egyszerűen azt válaszoltam, hogy erre nincs idő a zenét felfokozott hangulatban várók előtt, meg ezek nem azok a bulik, amik alkalmasak lennének arra, hogy amit el kívánnak mondani, arra oda is figyeljenek a jelenlévők. De arra, hogy azért a fennálló politikai viszonyoknak kihatása volt még az én diszkós pályafutásomra is, még visszatérek.

Pap Béla:

Akkor váltsunk is vissza a fővágányra: a dzsessz-kirándulással is színesített kezdetek után merre vezetett az út?

Debreczeni László:

Szolnokon az új bázis az Aranylakat Étterem⁶² lett. Ott eleinte heti rendszerességgel mentek a bulik, később pedig már heti öt napon is. Kezembe akadt egy korabeli városi műsorfüzet, 1984-es, amiből kiderül, hogy hétfőn, csütörtökön, pénteken, szombaton és vasárnap is ment a „discobár” (sic!) programja, három napon 18 órától 24 óráig, péntek-szombaton pedig 18-tól éjjel 3-ig. Külön ki volt emelve, hogy „video”, ami klipek vetítését jelentette. Merthogy időközben a diszkó mint műfaj maga is új irányt vett, elsősorban nyugaton a videómagnók fokozódó terjedésével a táncparkett közelébe az addigi villózó színes fények, diszkógömbök mellé új vizuális ingerként megérkeztek a műfajteremtő videoklipek, a zenei tartalmat kiterjesztő önálló alkotások. Beköszöntött a videódiszkó korszaka, és szívem szerint azt mondanám, hogy én voltam az, aki az országban először csinált videoklipekkel telerakott műsort, de mivel akkora rálátásom nem lehetett a korabeli történésekre, ez inkább csak teória vagy vágy a részemről, lehet, egyszer valaki tényszerűen is kideríti az igazságot. A kezdetektől fogva jó minőségűnek számító tévéken mentek a klipek, amik eleinte szintén a már említett sajátos (értsd kamionos) kiskereskedelmi importból származtak. Ez itthon még olyannyira újdonság volt, hogy emlékszem, Michael Jackson *Thriller* című számára (amelynek klipje 1983-ban került bemutatásra az MTV-n) úgy rácsodálkoztak a fiatalok, hogy még a táncot is abbahagyták. Az egész terem tulajdonképpen ledermedt, mindenki a tévék képernyőjére szegezte a tekintetét. Soha azelőtt nem láttak ilyesmit, elvarázsolta őket a képi világ, a koreográfia, egyáltalán az, hogy a zene a szemük előtt elevenedett meg. Kisebb sokk volt, mondom, a táncról is megfeledkeztek...

Az egyébként a hetvenes évek közepén átadott, kétszintes, szocreál értelemben vett modern éttermet az egykori Szolnok Megyei Vendéglátóipari Vállalat üzemeltette. A vezetőivel kötöttem megállapodást, pontosabban munkaszerződést a diszkó rendezvényeiről, és a szerződésnek volt egy érdekes, a későbbiekben a kényszerű búcsút is befolyásoló pontja. Ez a pont nagyjából úgy szolt, hogy a műsorszolgáltató köteles „a baráti országok zenéjét bemutató”

⁶² Az Aranylakat Étterem 1970. május 1-jén átadott kétszintes étterem a Tiszaliget lejárataánál, összesen 1200 fő befogadására alkalmas beltéri termekkel és kültéri kiszolgálásra alkalmas terrasszal.

összeállításokkal szórakoztatni a közönséget. Ez a kitétel nyilván már a kezdetektől fogva nem állta meg a helyét az általam összeállított műsorokban, kaptam is olykor ilyen-olyan megjegyzéseket különböző szintű pártszervek képviselőitől, de alapvetően nem voltak olyan jellegű „támadások”, hogy azok veszélyeztették volna a diszkó létét. Sőt, egyre inkább elfogadottá vált a jelenlétem különböző városi rendezvényeken is. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy nem is nagyon fordult meg a fejemben, hogy a műsoraim közben valamiféle politikai kiszólások legyenek, az egyetlen igazán következetes megnyilvánulásom az volt, hogy szinte minden egyes bulin lejátszottam a Tolcsvay -trió feldolgozásában a *Nemzeti Dalt*. Általában a műsor vége felé, és a közönség tetszésnyilvánításával. Egyébként pedig mindig volt egy sajátos minőségi vetülete is a mindenkori zenei kínálatomnak, rengeteg amerikai zenét játszottam, soult, dzsesszt, funkot, olykor még bluest és rockot is. Természetesen az éppen legmenőbb aktuális slágereket sem hagyhattam ki, volt például egy hosszú időszak, amikor minden egyes buliban le kellett játszani a *Love Me Forever* (Thembi) című fergeteges ritmusú sláger. Ugyanakkor bizonyos értelemben pedig nem álltam be a sorba, például amikor nagyon futott a Boney M.⁶³ a hetvenes évek vége felé, és szinte minden diszkóban agyonjátszották a számaikat, akkor én nagyjából-egészéből kihagytam őket a műsoraimból.

Pap Béla:

Említetted, hogy egyre inkább megszokottá vált, hogy városi rendezvényekre is felkérnek, ez minek volt köszönhető?

Debreczeni László:

Az minden külső szemlélőnek feltűnt – akár közművelődési szakmabeli volt, akár az MSZMP⁶⁴ az ifjúsági kultúrpolitikához valamennyire kötődő embere –, hogy az általam vezetett diszkóműsorok mindig komoly érdeklődést váltottak ki. Sokszor többen várokoztak az Aranylakat előtt is kint, mint ahányan befértek. Az Aranylakat kétszintes épület volt, az alsó részén dübörgött a diszkó, a 4-es főúttal egy szinten pedig az étterem volt, ahol hagyományos cigányzene szólt a jó ebédhez, vacsorához. (Amúgy a roma zenészekkel kimondottan jóban voltunk, semmilyen konfliktust nem okozott a műfajok közti jókora szakadék.) Szóval rendszerint telt házas bulik voltak, ami azt jelezte, hogy ez a szórakozási, ismerkedési forma bejön a fiataloknak. Számos rendezvényt, közösségi megmozdulást azokban az időkben a KISZ helyi vagy megyei bizottságainak munkatársai vagy éppen munkahelyi KISZ-esek szerveztek, akik maguk is jártak a diszkóba, és általuk érkeztek a felkérések a különböző rendezvények általában záró programjának lebonyolítására. Ez a trend odáig vezetett, hogy hosszú éveken keresztül majd valamennyi május 1-jei tiszaligeti program záró eseménye a Bubu diszkó volt. A népszerűség mellett, azt gondolom, volt még két vetülete annak, hogy miképp lett ennyire ismert és elismert az általam vezetett diszkó. Az egyik, hogy a kezdetektől fogva, egyrészt műszaki hozzáértésemre támaszkodva, volt saját berendezésem, állandó fejlesztés alatt álló hangfalakkal, erősítőkkal, eleinte magam készítette világítással, sőt a maguk idejében igen korszerűnek számító, Nyugatról beszerzett szalagos magnókkal. Ehhez jött hozzá az is, hogy készítettem egy nagyméretű festett feliratot is a hátam mögé, hogy mindenki lássa ez a „Bubu Disco”, és vittem mindenhova magammal, valamint én mindig átöltöztem a műsor idejére, általában fehér nadrágba és feliratos pólóba, ezzel is mintegy jelezve, hogy ez egy teljes értékű

⁶³ A Boney M. az egykori Német Szövetségi Köztársaságbeli popegyüttes, az eurodiszkó egyik legnagyobb sztárja, mely az 1970-es évek végén és az 1980-as években volt pályája csúcán. Ekkor nemcsak Európában, hanem a kelet-ázsiai, a fekete-afrikai és az arab országokban is óriási népszerűségnek örvendett. Az együttes szülőatyja Frank Farian zenei producer volt.

⁶⁴ A Magyar Szocialista Munkáspárt (röviden: MSZMP) marxista-leninista párt volt Magyarországon, amely a Szovjetunió támogatásával és felügyeletével egypártrendszer keretében, állampártként gyakorolta kizárólagosan a hatalmat 1956 novemberére és 1989 októberére között.

önálló produkció. Ezt erősítette, hogy volt saját plakátom is a rendezvények helyszínét, időpontjait hirdető. Aztán már a kezdeti időszakban is foglalkoztam azzal, hogy vizuálisan is „megkapó” legyen a helyszín, diákon vetítettem ki lemezek borítóit, fantáziaképeket, a zene hangulatát kiterjesztő fotókat. Szóval úgy gondolom, hogy megadtam a módját, és ez a hozzáállás elismerést váltott ki a közönségből is. A másik vetület pedig az volt, hogy a rendezvényeimen nem voltak balhék. Ez, főképp a kezdetekben, nagy szó volt, hiszen szinte minden táncos rendezvényen, koncertek után gyakran akaszzkodtak össze a hevesebb vérmérsékletű ifjak bajuszai, főképp persze a hölgyek kegyei miatt, és ezek a bunyók kellőképpen ki is verték a biztosítékot a rendezvényeket szervezők, de főképp az azokat, nevezzük így, felügyelők körében. Persze azt nem mondom, hogy ne keletkeztek volna konfliktusok a diszkó félhomályában, de amint megneszeltem, hogy valami probléma támadt a szórakozó egyedek között, én bizony felkapcsoltam a teljes világítást, és a fényárban konkrétan rákérdeztem, hogy szórakozni, táncolni, ismerkedni jöttek-e vagy balhézni? Azt hiszem, jó kérdések voltak ezek, a többi jelenlevő kortárs előtt általában gyorsan ki is hunyt a kipattanni készülő szikra, gyorsan visszavonulót fújtak a konfliktus szereplői. És ezt számtalan alkalommal megtettem, így aztán az is elterjedt, hogy a Bubu diszkókban sosincsnek balhék. Nyilván ez jó pont volt a rendezvényeket szervezők szemében, és politikai vonalon is tartható álláspont volt, ha netán felmerült a kérdés, hogy már miért megint ez a diszkó az ilyen vagy olyan rendezvény egyik vagy éppen kizárólagos fő programeleme. Így aztán tulajdonképpen évtizedeken átívelő ideig lett a május elsejék megszokott programja, de volt időszak, amikor a város hagyományos ifjúsági tömegsport rendezvényének, a Tiszaligeti Napoknak⁶⁵ volt a záró eseménye, olykor úgy, hogy annak időpontja egybeesett a Tiszaligeti strand szezonzárásával, és olyankor a leengedett nagymedencében megtartott „Medence bál”⁶⁶-okon is az általam szolgáltatott zenékre ropták a fiatalok.

Pap Béla:

Ebből a nem rövid „leltárból” is kiderül, hogy volt elfoglaltságod bőven. Győzted energiával?

Debreczeni László:

Az évtized fordulójára annyira felpörgött a diszkó iránti érdeklődés, hogy gyakorlatilag minden időmet kitöltötte a műsorokra való készülés és a bulik megtartása, pedig közben dolgoztam is a Volánnál, onnan bekerültem a Műszaki Egyetemre, Budapestre. Két év tanulás után eljöttem, mert be kellett látnom, túl sok volt a párhuzamos vállalás. Viszont még annak a két évnek is volt hozadéka, ami a kapcsolatokat illeti, és amelyek révén újabb projektnek is résztvevője, alakítója lehettem évekig. A Műszaki Egyetemről szereztem ugyanis, természetesen kölcsönbe, egy aggregátort, amivel áramot lehetett biztosítani azon a 100-120 férőhelyes vízibuszon, amit a Tiszatour (az akkori Idegenforgalmi hivatal) a MAHART-tal⁶⁷ együttműködve a tiszai sétahajózás tizenhat éves Csipkerózsika-álmából való feltámasztására telepített Szolnokra,

⁶⁵ A Tiszaligeti Napok a pártállam helyi szervezeteinek kezdeményezésére életre hívott ifjúsági sport és kulturális tömegrendezvény Szolnok város szabadidős célokat szolgáló övezetében, a rendezvénynek nevet adó Tiszaligetben. Az első alkalomra 1963 szeptemberében került sor, a város iskoláinak tanulói és a város fiatal dolgozói vettek részt a sportversenyeken és kulturális programokon. A rendezvény a város legrégebbi ifjúsági rendezvénye, sok átalakuláson ment keresztül, de már több, mint hatvan éve célja a sportos életmód népszerűsítése, a közösségi élmények megteremtése.

⁶⁶ A Tiszaligeti Strandfürdő ötvenméteres, nyolcpályás nagymedencéjében, általában a strandszezon végén, szeptemberben megtartott, rendkívül népszerű zenés-táncos rendezvény. A víz leengedése és a medence takarítása után már 1968-ban volt ilyen kezdeményezés, majd időről időre visszatérő programja lett a Tiszaligeti Napoknak is, főképp diszkó-jellegű zenei kínálattal.

⁶⁷ 1955. január 1-jén alapították a MAHART Magyar Hajózási Részvénytársaságot, immár ismét tisztán magyar tulajdoni részesedéssel. A társaság tevékenységi körébe tartozott a folyami áruszállítás, a folyami és balatoni személyszállítás, tengerhajózás, kikötői és hajójavító tevékenység. 1989 után több átalakuláson ment át, kiterjesztett néven ma is ellátja a víziszállítás feladatait.

1981-ben. Jellemzően a nyári időszakban üzemelt, és 1982-ben jött az az ötlet, hogy legyen a hajón diszkó a fiatalok érdeklődésének felkeltésére. Ha már diszkó, akkor pedig Bubu, így gondolkodtak a Tiszatournál, az elképzeléseket tettek követték, a hajó hátsó fedélzetén kb. 80-an fértek el, egy kisebb technikával jól be lehetett hangosítani, és a már említett áramforrás szolgáltatotta a 220-at. Az indulás évében kedden és csütörtökön este fél nyolctól fél tízig közlekedett ez a járat. A Tisza szállónál lévő kikötőtől a Tiszán felfelé indult, Tiszapüspökiig, ez nem túl nagy távolság, pont két óra alatt volt megtehető azzal a hajóval. Utánanézttem, hetven forint volt a jegy, és talán mondanom sem kell, az első pillanattól telt ház volt, sokan rekedtek a parton. Több éven keresztül, a nyári hónapokban idővel ugyan változó napokon és időpontokban, de működött a diszkóhajó. Ez a tény is jelzi, hogy milyen nagy igény volt a fiatalok részéről a közösségi szórakozás ezen formájára.

Szóval, ahol csak felmerült, hogy jó lenne, ha összejönne sok fiatal, és biztonságos körülmények között ismerkedhetnének, vezethetnék le egy kicsit az energiáikat, ott mindenhol gondoltam rám. Eszembe is jut egy jellemzőnek nem tekinthető, de az elmondottakat megerősítő rendezvény, ami azt bizonyítja, hogy a legelképzelhetetlenebbnek tűnő programokba beemelték a népszerű diszkót. 1982-ben Szolnokon tartották a Honvédelmi Filmnapokat, a műsorfüzetből kiderül, hogy november 28-án 18 órától, a helyi Helyőrségi Művelődési Otthonban (HEMO) a Bubu diszkó közben karate és önvédelmi sportbemutatók voltak, valamint rövidfilmek kerültek vetítésre, a programvezető pedig a karate helyi nagymestere, Furkó Kálmán⁶⁸ százados volt.

Pap Béla:

Abból, amit itt viszonylag sűrítve elmondtál, az következik, hogy a hetvenes évekből átfordultunk a nyolcvanasokra. Abban az évtizedben a városi, nagyobb szabású programok és a nyári hajózáások mellett folyamatosan az Aranylakat volt a bázis?

Debreczeni László:

Egy jó ideig igen, és ez volt talán stílszerűen az „aranykor” is, ha már az Aranylakat Étterem földszintje adott otthont a klubnak, ami, mint említettem, odáig fejlődött, hogy heti öt alkalommal késő délutántól éjszakáig ment a műsor. Volt egy nagyon nagy előnye annak, hogy állandó helye volt a klubnak: mégpedig az, hogy nem kellett állandóan fel- és lepakolni a különböző technikát, fel lehetett szerelni a speciális hangulatvilágítást, amit természetesen saját kezűleg készítettem és szereltem, miként a hangtechnikát is a legeredményesebben tudtam elhelyezni. S bár a technikai körülmények kapcsán hozom most fel (kicsit később még kitérek rá más szempontból is), időközben egy új média is belépett a diszkók világába, mégpedig a videómagnók és a nyugati zenei tévécsatornák megjelenésével, elterjedésével a zenés videóklippek színes áradata. A technikával ez nyilván úgy van összefüggésben, hogy el kellett helyezni a videómagnókat is az erősítők környékén, és kitalálni a teremben a tévék helyét, valamint azok összekötését a lejátszókkal. Nem volt ez olyan egyszerű feladat még akkor, nem léteztek különböző csatlakozási lehetőségek, mint manapság minimum háromféle bemenet egy tévén, nem voltak projektorok, LED-falak. Szóval ügyeskedni kellett, amihez ismét jól jöttek a szakmai ismereteim és tapasztalataim, a szimpla tévé-bemenet mellé csináltam a mai fogalmak szerinti videójel-bemenetet is, így viszonylag hosszú kábelekkal is kimondottan jó minőségű képet lehetett a televíziókra továbbítani. Mert talán, mint már utaltam rá, az volt az egyik fő hitvallásom, hogy az adott körülményekhez képest mindig a legjobb minőségben szólaljanak

⁶⁸ Furkó Kálmán (1947–2021) testnevelőtanár, katonatiszt, ezredes, nyolcdanos karatemester, sportvezető. Szolgálati idejének javát Szolnokon töltötte. A karate egyik hazai atyja, a támadó közelharc megalapítója a Magyar Honvédségben. A magyarországi kjosusin karate egyik elterjesztője. 1976-tól már nemzetközi karateversenyeken is indult. 1977 őszén alapította meg a Szolnoki LTE klubot, ahol számos válogatott versenyzőt nevelt és készített fel. 1979-ben a tokiói világbajnokságon a kjosusin karate válogatott vezetője és versenyzője volt.

meg a zenék, és ugyanez az elvárás működött a videodiszkó „műfajának” beköszöntével is. Találtam a technikai körülményekre vonatkozóan egy érdekes dokumentumot, ami az 1984. február 3-án íródott, a Vendéglátóipari Vállalattal kötött munkaszerződés melléklete, és ami szerint az alábbi eszközöket vittem a klubba: Technics M216 és Technics M205-ös magnódecek,⁶⁹ Vega mixerpult, Vega erősítő, Vega 200 wattos hangfalak, Vega középfrekvenciás sugárzók, Vega piezzók a magas hangok kiemelésére, Shure mikrofon, audio kazetták. Továbbá fénymixer, világítótestek, diavetítő. Külön nevesítve szerepeltek a felsorolásban a videószerzők: két darab Viking tévé,⁷⁰ tévémonitor, Panasonic NV 333EG típusú videómagnó és természetesen a VHS⁷¹ rendszerű videokazetták. Mindez akkor 359.500.- forintért volt nyilvántartva és biztosítva, kicsit utánanézésre, ez mai árfolyamon durván 13.157.000.- forint. Talán ebből is látható, hogy komolyan vettem a minőség kérdését, és áldoztam is rá bőven.

Pap Béla:

A számokat és az elmondottakat nézve ez nem is kérdés, a kérdés inkább az, hogy a nyolevanes évek elején, közepén, hogyan, honnan tudtad beszerezni az eszközöket, amikor még nagyon nem úgy ment, hogy bármit megrendelhettél a neten, mondjuk valamelyik nagy műszaki áruházból?

Debreczeni László:

Ebben is elsősorban személyes kapcsolatok segítettek, amikre már utaltam a zene forrásainak kapcsán. Volt néhány ismerősöm, akik pozíciójuknál vagy rokoni kapcsolataik révén bejáratosak voltak a Budapesten található három, úgynevezett diplomatabolt⁷² valamelyikébe, ahol csak nyugati valutával lehetett vásárolni. És voltak a boltokon belül is kapcsolataik, így gyakorlatilag megrendelésre bármit be tudtak hozatni. Azokat vettem én meg aztán forintért, nyilván némi felárral. Ez működött már akkor, amikor az előbb említett felsorolás készült. Azt megelőzően is sokat kellett ügyeskedni a minél jobb minőség érdekében, mert a hazai bolti kínálatban csehszlovák Tesla, meg lengyel Unitra szalagos magnók mellett néhány hazaihoz lehetett hozzáférni, mint mondjuk a népszerű Mambó vagy valamivel később a BRG kazettás magnói. Ezek minősége mondjuk úgy, hogy véleményes volt, továbbra is ügyeskedni kellett, így például egy időben az egyik cég, amelyiknél másodállásban dolgoztam is, hétvégékre ideadta a szalagos AKAI GX magnóját, azt használhattam hosszú ideig, majd pedig már tudtam venni is saját eszközöket.

Pap Béla:

Tény, egyre népszerűbbek voltak a Bubu diszkók. Az Aranylakatból mégis eljöttél egy idő után, találtál jobb helyet?

⁶⁹ Hangfelvételek felvételére és lejátszására szolgáló eleinte szalagos, majd kazettás magnetofonok.

További eszközök: erősítő, hangfalak, fejhallgató csatlakoztatásával játszható csak le a decken rögzített felvételek.

⁷⁰ Az Orion Viking CTV 556, hazai gyártmányú színes televízió, a nyolevanes évek elterjedt készüléke. Az Orion az 1924-ben Orion Villamosági Rt. néven Budapesten alapított cég utódja, mely állami határozatra 1955-től kezdett az induló televíziózás folyamányaként televíziógyártásba.

⁷¹ A VHS (Video Home System) 1976 óta létező analóg mozgóképfelvételi és lejátszási technológiára vonatkozó szabvány, videokazettát kezelő készülékek számára. A japán JVC cég fejlesztése, ez a szabvány vált általánossá az otthoni felhasználású videók között az 1980-as évektől kezdve.

⁷² Az 1959-ben alapított Konsumex Külkereskedelmi Vállalat dollárért vagy más nyugati valutáért, nem a szocialista országokból származó árucikkeket kínáló üzletei az először Budapesten 1965-ben megnyílt „diplomata” vagy más néven „dollár” boltok. A legcsábítóbb árukészletek a Kígyó és Arany János utcai üzletekben voltak.

Debreczeni László:

Nem egészen ez volt az ok. És akkor most térek vissza ahhoz a bizonyos szerződésbeli kitételhez, ami a „baráti országok” zenéinek bemutatását érintette. Rám szállt ugyanis a Vendéglátóipari Vállalat párttitkára, talán érthető módon a nevét nem jegyeztem meg soha, ő viszonylag rendszeresen felemlégette, hogy nem teszek eleget a szerződésben foglaltaknak. Ennek ellenére ideig-óráig, épp a nagy rendezvényeken való közreműködéssel való elégedettség kapcsán szemet hunytak a szerződés ezen kitétele felett. Aztán egyszer csak mégis közölték, hogy a szerződés felbontásra kerül. Akkor a Munkaügyi Bírósághoz fordultam, és meg is nyertem a pert. Hogy, hogy nem, azért egy bő hónap múltán a megnyert per ellenére csak kijárta az illető „elvtárs” a Vendéglátóipari Vállalat illetékeseinél, hogy távolítsanak el az Aranylakattól.

Jesszus, most, ahogy erről beszélünk, eszembe jutott, hogy egyszer tényleg, rémlik egy rendezvény, amelyen csak a baráti országokból származó felvételekből állítottam össze az egész műsort... *(hitetlenkedve nevet).*

Pap Béla:

Megpróbálsz felidézni a részleteket?

Debreczeni László:

A Petőfi úton lévő szakmunkásképzőben, talán 633-as volt a száma, Nádházi Sándor, aki amolyan KISZ-összekötő tanár volt, és talán szobafestést-mázolást oktatott, keresett meg, mégpedig Tószegen az ottani diszkóban, hogy csinálhatnék egy bulit az iskolában is. De ezt nem volt egyszerű úgymond beadni, gondolom az iskolavezetésnek, így aztán TIT⁷³-előadásként nevesítettük, és igen, valóban cseh, lengyel, magyar és talán kelet-német zenékből állt össze a műsor, aminek azért utána kellett nézmem, járnom, de végül is jó hangulatban lezajlott a helyi KISZ-tag fiatalok meglegedésére. Egyébként az volt ebben a fő ellentmondás, hogy a diszkó mint műfaj vagy közeg pont ezekkel a zenékkal szemben kínált valami mást, frissebet, felszabadítóbbat. Valószínűleg, ha nem a Nádházi Sanyi kért volna meg, akkor ezt nem vállalom el. Azt is ő intézte mellesleg, hogy a tószegi diszkó szerződésébe is talán, de a gázsijába biztosan beleszámoltatta ezt a rendezvényt, mert értelemszerűen az iskola nem tudott fizetni.

Pap Béla:

Megkapta a fületem egy megjegyzésed, a rendezvény mint TIT-előadás – ez hogy került képbe?

Debreczeni László:

Már korábban felvetődött valakiben, hogy kellene valamiféle „engedély” ahhoz, hogy megtarthassam a diszkóimat abban a korszakban, amikor még szinte a kultúra valamennyi területén engedélyhez volt kötve, hogy ki, mit, miképp tárhat a közönség elé. Az élő zenét játszó is csak úgy kaphattak fizetséget, ha OSZK⁷⁴ vagy ORI⁷⁵-vizsgával rendelkeztek.

⁷³ Tudományos Ismeretterjesztő Társulat. Az 1841-ben megalakított Királyi Magyar Természettudományi Társulat jogutódja, az 1950-es évek elején a pártállam betiltotta, majd 1953-ban szovjet mintára újraszervezte. Eredetileg Társadalom- és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat néven működött, 1958-ban vette fel a mai nevét.

⁷⁴ Az 1960-ban megalakított Országos Szórákkozatőzenei Központ (OSZK) Magyarország első intézménye, ahol professzionális szinten képeztek könnyűzenei énekeseket és zenészeket. Minden énekesnek és zenésznek kategóriavizsgát kellett tennie, amely besorolta őket szakértelmük alapján. Az, hogy az énekes/zenész „A”, „B” vagy „C” kategóriavizsgát tett, meghatározta, hogy hol léphetett fel.

⁷⁵ Az 1958-ban alapított és 1991-ig működő Országos Rendező Iroda (ORI) a könnyűzenéért és a belföldi koncertszervezésért felelős állami monopólium jellegű szervezet volt a Kádár-rendszer idején. Hivatásos, megszabott fellépti díjért műsort adó előadók, zenekarok hivatalosan csak ideiglenes vagy állandó ún. ORI-vizsga teljesítése után léphettek színpadra.

Gondolom, aztán az volt az ötlet alapja, hogy a diszkó nem más, mint lemezek bemutatása, azaz ismeretterjesztő előadás. Mondták többen is, hogy lépjek be a TIT-be, s bár sok fogalmam nem volt róla, hogy az pontosan miféle szervezet, mondtam, hogy rendben.

Pap Béla:

Akkor lehet, hogy ezzel elébe is mentél némiképp a hazai diszkóvilág beindulásától számítva nem is oly sokára, 1978. július 1-jén hatályba lépett, az akkori kulturális miniszter által kiadott rendeletnek, miszerint: „A rendező szerv a lemezműsoros előadáson díjazás mellett csak olyan lemezbemutatót foglalkoztathat, aki az OSZK által kiadott működési engedéllyel rendelkezik. Működési engedélyt az OSZK csak annak adhat ki, aki az általa erre a célra szervezett vizsgát sikerrel letette.”

Debreczeni László:

Hogy itt vidéken ennek a rendeletnek a létével s elvárásaival mikor szembesültem, nem tudom. Feltételezem, hogy a fővárosban hamarabb volt foganatja, mert nem emlékszem, hogy ezt az engedély-kérdéskört bárki is firtatta volna az évtized fordulóján. A TIT-tagság és folyományaként az ismeretterjesztő előadásnak titulált zenés rendezvény úgy tűnik, egy ideig elegendő volt ahhoz, hogy a szervezőket ne vonják kérdőre. Persze később, amikor már az Aranylakatban futott a szekér, terítékre került ez a kérdés, meg is őriztem az első ideiglenes engedélyemet 1983-ból, amit a helyi OSZK-állított ki, és a későbbi, 1986-ban keltezett állandó engedélyt is. Hasonlóval kellett rendelkeznie akkor már minden DJ-nek... Hozzáteszem, hogy eleinte nem voltunk túl sokan a környéken diszkósok, Csupor Sándor volt az elsők egyike rajtam kívül, akivel aztán az Aranylakatban közösen is csináltuk a bulikat, meg emlékszem Szolnokon Takács László, Burján Pál, Bajnai Gábor, valamivel később Mihályi Péter is levizsgázott. Akikre még emlékszem: Olajos György Fegyverneken, az egyébként újszászi Kasza József Jászberényben, Nagy László Tiszafüreden vezette a bulikat. Volt még a Mónus öcsi, Mónus István, aki meghalt balesetben, és Szolnokról indult (a helyi Gépipariba járt) Tuczai József, aki Péccsett lett a diszkózás helyi legendája.

Pap Béla:

Annyi szála volt, van a múltidézésnek, hogy elkalandoztunk az idővonalától, az Aranylakatból való kényszerű távozásod okát tudjuk, mi történt veled azután?

Debreczeni László:

Igen, szóval az Aranylakatban kitélt, rövid ideig, afféle daczból direkt nem messzire költöztem át, a szolnoki Tisza-híd melletti mentetleni üdülősoron volt az Olajkutató vállalatnak egy hétvégi tanyája, annak a nem túl nagy befogadóképességű termében folytatódtak a klub-bulik. Aztán 1986 tavaszán már az Élelmiszer Kiskereskedelmi Vállalat,⁷⁶ az ÉKV klubjába tettem át a székhelyemet. Ez a klubhelyiség az egykori 1-es ABC alatt volt a Baross úton. Ott sem volt persze súrlódásmentes a diszkó-klub működése, hiszen az meg pont szemben volt a helyi pártházzal, és a zene olykor bőven kiszűrődött az utcára. Amúgy a klub meg levegőtlen volt és szűkös, sokan várakoztak rendszeresen az előtte lévő parkolóban. Feltűnt ez a szintén egy-kétszáz méterre lévő Pelikán Szálló bárja vezetőinek is, akik kissé értetlenül álltak az addig jó látogatottságú (és kiváló élő zenét is kínáló) vendéglátó-helyiségük elnéptelenedése előtt. Át is jöttek egyszer megnézni, hogy mi is történik az ÉKV klubban, majd az lett a folyomány, hogy meghívtak a Pelikánba is diszkózni. Túlzás nélkül állíthatom, a nevem akkor már garancia volt a látogatottságra. De, hogy egy kicsit még érzékeltessem a kor viszonyait, mutatok egy engedélyt, ami a kezembe került, 1986-os, áprilisi. Ebben Dr. Vincze Sándor a Szolnok Megyei

⁷⁶ Teljes nevén Szolnok megyei Élelmiszer Kiskereskedelmi Vállalat, 1948-tól látta el a megyei élelmiszer forgalmazási feladatokat.

Tanács VB Művelődési Osztályának vezetője értesíti Polgár Istvánt, a Megyei Élelmiszer Kiskereskedelmi Vállalat igazgatóját, hogy az ÉKV klubjában engedélyezi szerdán, pénteken, szombaton és vasárnap 19 és 24 óra között videófilmek vetítését. Természetesen hozzátéve, hogy „a klubban kizárólag a Művelődési Minisztérium által engedélyezett videófilmek vetíthetők”. Azt mondanom sem kell, ugye, hogy filmeket nem vetítettünk, a zenés klipek kaptak ilyen fedőnevet, és bizonyára egy sem volt köztük, ami átment az egykori Művelődési Minisztérium munkatársainak a keze között.

Említettem, hogy a klubbal szemben lévő Fehérvázbán⁷⁷ máris voltak ellenlábasaink, talán főképp az épület biztonságára felügyelő Munkásőrség tagjai voltak a szószólók, mert idővel a zajra és az utcán összeverődött várakozó fiatalokra való tekintettel sikerült elérni, hogy innen is tovább kelljen állni.

De ekkor már egy újabb kihívásnak néztem elébe, a folyamatos diszkózás mellett operatőri, és egyfajta mindenes „műszaki megfejítő” feladatkört kaptam az 1986-ban a Városi Tanács határozatára megalakuló városi kábeltelevíziónál.

Pap Béla:

Ha egyetértesz, haladjunk két irányba, először maradjunk a diszkónál, hiszen 1986 őszén egy újabb, komoly kihívással nézhetél szembe, hiszen addig jellemzően 150-200 főt befogadó helyiségekben voltak a klubjaid, legalábbis Szolnokon. (A vidéki Művelődési Házak kapacitása most más kérdés.) Mi volt a következő állomás?

Debreczeni László:

Mielőtt eljutunk oda, a beszélgetésünk valamelyik pillanatában felmerült, hogy emlékszem-e, melyik a valaha volt legnagyobb tömeget megmozgató Bubu diszkó? Aztán valahogy eltekertünk a kérdéstől, pedig pontosan emlékszem rá. Még ott dolgoztam a Művelődési Központban, és ekkor költöztünk át a nevében is átkeresztelt új intézménybe, a Megyei Művelődési és Ifjúsági Központ⁷⁸ 1979. június 2-án hivatalosan is megnyílt Hild Viktor téri épületébe. Az átadó ünnepséget követően az épület mögötti, akkor még beépítetlen területen közel 5000 szolnoki jött össze és táncolt az általam összeállított zenékre a szabad ég alatt.

És akkor most ugorjunk 1986 őszére, ha jól emlékszem, szeptemberben zajlottak akkor is a hagyományos Tiszaligeti Napok rendezvényei. Talán a 24. volt az az évi a sorban. Ez alkalomból a Városi KISZ Bizottság javaslatára a szervezők meghívták az akkor a budapesti Petőfi Csarnokban már nagy sikerrel futó Csillagfény szuper videodiszkó⁷⁹ stábját a Tiszaligetbe. Annak sikere láttán a szolnoki városi sportlétesítmények igazgatójának, Szauner Jánosnak a közreműködésével megállapodás született, hogy havi egy alkalommal a Városi Sportcsarnokban azonos néven, Csillagfény Disco Klub-ként indul egy új, nagy érdeklődést kiváltó rendezvény. Amúgy a rendezvény nevét a Petőfi Csarnok jó érzékkel levédette, fel is merült a kérdés a helyi napilapban, hogy vajon jogosan használjuk-e? Mivel megállapodás volt

⁷⁷ A Magyar Szocialista Munkáspárt megyei, illetve városi bizottságainak (1983-ig a járásinak is) 1965 óta otthont adó irodaépület, Szolnokon a Baross út - Ságvári krt. (ma Boldog Sándor István krt.) kereszteződésében.

⁷⁸ A mai Aba-Novák Agóra Kulturális Központ épületkomplexumának régebbi része.

⁷⁹ A nyolcvanas évek közepén a budapesti ifjúsági szórakozóhelyek közül a legnagyobb népszerűségnek a magyar Studio 54, a Csillagfény disco örvendett. Az intézmény vezetői 1985 szeptemberében a városligeti Petőfi Csarnokban alakították ki (a név Törös István ötlete) Budapest egyik attrakcióját, ahol több helyszínen, komplex diszkóprogramot kínáltak a közönségnek (főleg a tinédzsereknek). Hétféteken négyezer, heti átlagban háromezer látogató fordult meg egy-egy este. A diszkó látogatottsága a kezdetektől maximális kihasználtságú volt, és az első évfordulón köszöntötték a száznyolcvanezredik vendéget. A szórakozóhely műsoráról a korszak legismertebb disc jockey-i gondoskodtak, a lemezjátszóknál Dvoracsek, Éliás, B. Tóth váltotta egymást, de gyakran tartottak koncerteket is. Itt volt először 6x4 méteres videókivetítő, amely látványosságot is kínált a táncolóknak. Emellett különleges fényeffektek, sajátos díszlet és speciális színpad tette különlegessé a show-t, amelyhez jó hangminőség, sokrétű zenei program társult. A komplex szabadidő programok keretében gyakran vetítettek premier előtti filmeket, a közönség használhatta a számítógépparkot, a sportlövöldét, a videótermet is.

a két intézmény között természetesen igen, így lett tény, hogy az országban akkor csak két helyen volt Csillagfény diszkó, aminek én lettem a helyi fő műsorvezetője, és a zenék mindenkori összeállítója, az első alkalommal 1700-an váltottak jegyet, a későbbiekben átlagban 1000-1200 fős nézőszám volt. A sportcsarnokban természetesen nem lehetett állandóra berendezni a diszkót, így egy kisebb csapat dolgozott a háttérben egy-egy rendezvény előtt, után. Főképp a Művelődési Központ fiatal munkatársai voltak, egy korabeli fénykép tanúsága szerint László Béla, Falusi József, Szőke Imre, a „hangmester” Szöllősi István, és persze a sportlétesítmények dolgozói is besegítettek. Péntek esténként voltak a bulik, éjfélig. A sportcsarnok küzdőtere le volt takarva linóleumokkal, hogy ne sérüljön a parketta, azokat másnap reggelre, mérkőzésnapokra fel kellett szedni, minden eszközt elpakolni. Ezt a sportcsarnok munkatársai éjszaka végezték el, elvileg önkéntes vállalásból. Mindez persze sok költséggel is járt, polemizáltak rajta a vezetők, hogy a 80 forintos induláskori jegyár sok-e vagy kevés. Számos ötlet merült fel, hogy hogyan lehetne gazdaságosan működtetni kiegészítő forrásokkal, mint például divatbemutatók beiktatása a programba, vagy számítógépek kölcsönzése, hogy a fiatalok érdeklődésére apellálva még többen jöjjenek a diszkóba. Az intézményi összefogás és a szervezők lelkesedése ellenére voltak ellenlábasai is ennek a rendezvénynek. Például az egyik helyi középiskolában nem engedték meg, hogy kirakják a Csillagfény plakátjait, arra hivatkozva, hogy az ő diákjaikat ne hívják olyan programra, ami éjfélig tart. Ez a hozzáállás akkoriban még nem volt szokatlan...

A havi egy alkalommal megrendezett bulik minden megoldandó nehézséggel együtt népszerűek voltak, olykor élő zenei fellépőkkel, országosan is ismert diszkósok vendégközreműködésével. Fellépett például a Fan Fan⁸⁰ együttes, a Dr. Beat⁸¹ formáció, játszott a helyi legendás Integrál zenekar, tolta a zenét Éliás Gyula.⁸² Ezeken a bulikon „házigazda”-ként voltam nevesítve, és igyekeztem is eleget tenni az ezzel a titulussal járó, mondjuk úgy, felelősségnek, ami annyit tesz, hogy folyamatosan kerestek meg a diszkózás iránt érdeklődő fiatalok, akiknek minden fenntartás nélkül adtam lehetőséget a bemutatkozásra már korábban is a saját klubestjeimen, vagy a rendezvényeken, ahova hívtak, így egyértelmű volt, hogy a Csillagfény diszkó programjain is fel-felbukkantak. Nyugodtan mondhatom, hogy a szakma sok apró fogását tőlem lesték el, tanulták meg jópáran, köztük Jackanin Zsolt, Váli Csaba, Papp Béla Zsolt.

Pap Béla:

Meddig működött a Csillagfény Disco Klub?

⁸⁰ A Varga Éva (ének), Dudás László (billentyűsök), Erdélyi András (gitár), Jónás Gábor (szaxofon), Belovay Ákos (basszusgitár) és Nagy László Attila (dob) felállású zenekar 1987-ben a *Csillag születik* tehetségkutató versenyen tűnt fel, majd *A rock gyermekei* és más amatőr tehetségkutatókon is próbálkozott. 1988-ban az Interpop Fesztiválon a *Papa, ne prédikálj* című dallal mérsékelt sikert aratott, de még ugyanebben az évben a Nívónál megjelenő albumáról (*Hé, várj!*) több dal is felkerült a sikerlistára (*Hé, várj, kimaradtam a szerelemből, Tízszor vagy százszor, Mi lesz nyáron?*) A kiadó körüli botrányok a zenekart is elsodorták, amely egy újabb nagylemez (*Botrány*, 1990) után feloszlott.

⁸¹ A Dr. Beat zenekart 1985-ben alapította három gimnáziumi osztálytárs, Garam Péter, Selmecsi Kristóf és Szilágyi “Sziko” Gábor, de akkor még T-Boy-ként, a Dr. Beat név csak 1987-ben válik véglegessé. 1988 tavaszán Valami Bizarr dolog c. dalukkal indulnak a Rock Gyermekei tehetségkutató rádióműsorban és meglepő, slágerlistás sikert érnek el, és a szám fel is kerül a Rock Gyermekei c. válogatás lemezre. 1988-ban több tagcsere (Rábaközi Andrea fotómodell csatlakozik rövid időre) majd helyette Clavier Charlotte az R-Go első gidája lesz a zenekar tagja. Nem sokkal ezután koncepcionális okok miatt Selmecsi Kristóf távozik, így a Dr. Beatet a közönség már trióként ismeri meg. 1989 elejétől lassan kialakul országos rajongótáboruk, és számtalan vidéki kis buli mellett több teltházás Petőfi Csarnok-béli koncertet adnak. 1990-ben jelenik meg első albumuk Dr. Beat címmel a Hungaroton gondozásában, amiről négy dal is listavezető lett. 1991 év végén különböző okok miatt a zenekar bár nem oszlik fel, de működését egy időre felfüggeszti.

⁸² Éliás Gyula (1948–2022) ismert budapesti lemezlovas. Többek között a Petőfi Csarnok-beli Csillagfény diszkók egyik állandó műsorvezetője.

Debreczeni László:

1990 januárjában merült fel a kérdés, hogy haladjon-e tovább a rendezvény, mert akkor már megnyitott friss magánvállalkozásként a Moment névre keresztelt diszkóklub. De ez nem valami új helyet jelentett, csak az egykori Aranylakat Étterem átalakítását, ami viszont légvonalban párszáz méterre volt a Sportcsarnoktól, sűrűbb programjával bizony konkurenciát teremtett. A Csillagfény diszkók szervezői még próbálkoztak a folytatással, a januári évnnyitó bulira hivatalos volt fellépőként Plexi és Frutti⁸³, az Exotic⁸⁴ együttes és Váli Csabival közösen adtuk a talpalávalót. Ezzel együtt nem jött össze az áhított 1000 fő körüli létszám, egy, a rendezvény után megjelent *Néplap*-cikk szerint 870-en voltak. Ugyanebben a cikkben egy egészen sajátos ötlet is felmerült a lehetséges finanszírozásra, mégpedig az, hogy szponzorálhatná a rendezvényt valamelyik, a folyamatban lévő politikai változások kapcsán megalakult párt. Cserében lehetősége lenne fiatalokkal való közvetlen találkozássra, a saját programjának ismertetésére. De azt hiszem, ez nem jött össze..., a Csillagfény azon a tavaszon ki is hunyt.

Pap Béla:

1986 azonban nemcsak a Csillagfény Szuper Diszkó szolnoki meghonosításáról szólt, hanem még egy meghatározó változásról az életedben, kaptál egy felkérést, hogy legyél az akkor alakuló városi kábeltelevízió⁸⁵ amolyan mindenes műszaki és később operatőr munkatársa. A közösségeket teremtő zenei előéleted vagy a műszaki készségeid, tapasztalataid miatt gondolhattak-e rád?

Debreczeni László:

Kicsit megmosolyogtató módon némiképp mindkettő „képbe hozott” a város akkori vezetőinél, akik elhatározták, hogy a korszellemnek eleget téve életre hívják a városi kábeltelevíziót. A televízió munkakörülményeinek megteremtésével Vajda Jenőt bízták meg, engem pedig műszaki mindenesnek és operatőrnek kértek fel. Hogy ez hogyan kapcsolódik a diszkózáshoz is? Úgy voltak velem, hogy ha én videodiszkókat csinállok már évek óta, akkor nyilván értek a videótechnikához is, arra pedig szükség van egy televízió működtetéséhez. Ilyen „komoly” megalapozottsága volt a toborzásnak, nekem viszont jól jött az újabb kihívás és egyúttal tanulási lehetőség is, ami egyébként a Széchenyi lakótelep egyik biciklitárolójából kialakított stúdióban indult. Igaz, egy nagyon fárasztó korszak kezdődött ekkor az életemben, napközben ugyanis a tévében dolgoztam, éjszakánként viszont továbbra is a diszkópult mögött ténykedtem. Ez elég megterhelő volt, mondanom sem kell, fizikailag is, hiszen akkoriban egy kamera és a hozzátartozó felszerelés egy kis túlzással majd’ egy szobányi volt. Annak az időszaknak az átvészelésében sokat segített a feleségem, akivel nem mellesleg a Bubu diszkóban ismerkedtem

⁸³ A Plexi és Frutti 1989 és 1991 között működő duó, Csordás Ilona (1961–2014), Plexi és Jován Beatrix (1961), Frutti voltak a tagjai, akik ezt megelőzően a Modern Hungaria vokalistaiként álltak színpadra.

⁸⁴ Az Exotic együttes főként a rock műfajában alkotott, olykor new wave hangzásokkal. Alapító tagjai Tabár István és Tabár Zoltán voltak, a csapathoz elsőként Nagy István (dob), Vilmányi Gábor (gitár), illetve Móricz Krisztina (ének) csatlakoztak, ezután pedig énekesként Sipos F. Tamás, a zenekar vele érte el legnagyobb sikereit. A csapat története az 1986-os AORTA Fesztiválon kezdődött, ami egy akkor igen népszerű országos tehetségkutató volt, közel hatszáz jelentkező együttes részvételével. A csapat ezen a fesztiválon elődöntőről elődöntőre alakult át, elsőként Csik István érkezett Nagy István helyére, majd Sipos F. Tamás csatlakozott Móricz Krisztina mellé. A versenyen a döntőbe kerültek és meg is nyerték azt, az Új Menüett együttesrel holtversenyben. (Ugyanebben a döntőben a szolnoki Ippolit Matvejevicis együttes harmadik helyen végzett).

⁸⁵ A szolnoki Városi Tanács határozatának folyamánaként megalakult közösségi tévé, 1985. május 1-jei első, kísérleti adása a város Széchenyi lakótelepének 2200 lakásában volt elérhető. 1986. júniusában a Szolnoki Városi Televízió tizenkettedik adásaként került sor az első élő közvetítésre, stílszerűen a lakótelep utcáiról. A tevékenység kezdetekor egy kamera és egy videolejátszó volt a teljes műszaki berendezés. Bővebben: *Jászkunság* XXXII. évfolyam, 4. szám, 1986. december (18–21. o.)

meg, addig-addig igyekezett a bulijaimon a pulthoz legközelebbi parkettrészen táncolni, amíg persze, hogy felfigyeltem rá... A folyamatosan fejlődő és bővülő városi tévében való munka a rendszerváltozás idején kitáguló lehetőségek felé sodortak. A pártpolitikától (akkor) függetlenedő és objektív tájékoztatás hamar egyfajta elvárássá vált, ennek szellemében megalakították Szolnokon a Magyar Televízió Regionális Szerkesztőségét, ahol eleinte helyettesítéseket vállaltam, majd később ott ragadtam, és híradózni kezdtem, ami állítom, az egyik legkeményebb tévés műfaj. A szerkesztőségben barátkoztam össze Jurkovics Jánossal,⁸⁶ aki fiatal újságíróként egyébként a *Szolnok Megyei Néplap* nem túl sok, de mégiscsak létező könnyűzenei cikkeinek írója volt 1984-től éveken keresztül, és a tévéhíradó tudósítójaként dolgozott a szerkesztőségben. Aztán az MTV Szegedi Körzeti Stúdiójának lett a vezetője. Nagyon megviselt az egy betegség miatti korai halála.

Pap Béla:

Az operatőri munka következtében eltávolodtál a zene világától?

Debreczeni László:

Nem, ez így nem jelenthető ki, hiszen, mint mondtam, a kábeltévé megalakítása után mindkét feladatkörben dolgoztam, és azt is említettem, hogy egészen az ezredfordulóig rendszeresek voltak a diszkóim. Az operatőri szakma hivatalos elsajátítását is egyébként a Műszaki Egyetemen való rövid előletemnek köszönhetem, mert egy, az egyetem által szervezett belső képzésen tanultam és vizsgáztam sikeresen. Operatőrként is vissza-visszakanyarodtam a zenéhez is, videóklipet is készítettem, ami így hirtelen beugrik az a szolnoki WU 2⁸⁷ együttes, *Ha tiszter beledobom a zenegépbe* című számára készült klip, amit helyi fazonokkal, főképp a Szigligeti Színház színészbüféjében forgattunk. Illetve készült egy klip a Damjanich uszodában is, ahol jó barátságban voltam ifjabb Hasznos Istvánnal,⁸⁸ az uszoda olimpiai-bajnok „nagyhatalmú urának”⁸⁹ fiával, aki kijárta, hogy a Bikini együttes⁹⁰ *Fagy* című számához ott

⁸⁶ Jurkovics János (1959–2013) újságíró, televíziós szerkesztő, stúdióvezető, szépirod. A nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskola magyar–könyvtár szakának elvégzése után, 1984. szeptember 1-jétől a *Szolnok Megyei Néplap* kulturális rovatánál kezdett el dolgozni, majd 1986-ban a MÚOSZ újságíró-iskoláját végezte el. A *Néplap* újságírójaként számos országos lapban is jelentek meg írásai (*Új Tükör*, *Mai Nap*). 1988 végén néhány kollégájával megvált a megyei laptól, és 1989. május 5-én szabad szellemű orgánumot jelentettek meg *Maholnap* címmel. Kezdetben munkatársként, majd 1990 májusától főszerkesztőként, később felelős szerkesztőként dolgozott a lapnál. A *Maholnap* megszűnése után, 1992 októberében maholnapos társaival megalapította a *Telegráf* című hetilapot, amelynek kezdetben főszerkesztője volt. 1993 márciusától a Magyar Televízió híradójának tudósítójaként dolgozott: Jász-Nagykun-Szolnok, Nógrád és Heves megye eseményeiről tudósította a nézőket, de emellett dolgozott *A hétnek*, az *Aranyfűstnek*, a *Parlament naplónak* és még sok más műsornak is. 2001. május 7-től haláláig, 2013. február 18-ig az MTV Szegedi Körzeti Stúdiójának vezetője volt.

⁸⁷ A WU 2 1981-től formálódó Szolnoki újhullámos együttes. Eredeti felállása: Kovács Ferenc gitár, Bozsó Miklós basszusgitár, Tóth László ritmusgitár, Ondrék Ferenc dob. Később Bozsó Miklóst András Sándor, Tóth Lászlót Tóth Árpád billentyűs hangszereken váltotta.

⁸⁸ Az 1985-86-os magyar férfi vízilabdakupa győztes Szolnoki VSE játékosa. Id. Hasznos István olimpia bajnok fia.

⁸⁹ Id. Hasznos István (1924–1998) olimpiai bajnok (1952) vízilabdázó, úszó. A sportsajtóban Hasznos II. néven szerepelt, a Szolnoki MÁV, a BEAC, a Budapesti Előre, a Szolnoki MTE, majd a Szolnoki Dózsa sportolója volt. 1962-től a Szolnoki Dózsa edzője lett. 1962-től haláláig a szolnoki Damjanich Uszoda igazgatója is volt.

⁹⁰ A Bikini hazai rockzenekar – az ismertebb, rengeteg slágert magáénak tudható felállás frontembere D. Nagy Lajos (ex-Rolls Frakció), míg a kezdeti évek (utólag Ős-Bikini névvel megkülönböztetett) felállásának frontembere Nagy Feró volt. A csapat 1982-ben alakult Németh Alajos (Lojzi) ötletéből, amihez sikerült megnyernie Nagy Feró énekét (az akkor éppen szünetelő Beatrice frontemberét), aki magával hozta Vedres József (Vedres Joe) gitárost is. A frissen alakult formáció dobosa Németh Gábor (Alajos testvére), másik gitárosa Szűcs Antal Gábor volt, mindhárman az akkor megszűnt Dinamitból érkeztek. A kezdeti időkből egy sajátos, újhullámosan dadaista punk-rock zenét játszottak, a koncerteken a közönség követelésének engedve sok Beatrice-számmal. 1985-ben Nagy Feró kivált a zenekarból, helyét D. Nagy Lajos vette át, aki Gallai Péter billentyűssel érkezett a zenekarba. Természetesen D. Nagy hozta magával régebbi együttesének, a Rolls Frakciónak a

készülhessenek felvételek. Ez a klip sajnos nálam már nincs meg. Az azonban tény, hogy az operatőri-szerkesztői tevékenységem, amit később a saját vállalkozásként indított B Stúdióban folytattam, és amelynek keretében készült önálló alkotásaim számos sajtódíjat nyertek el, már azután készültek, hogy a diszkó-korszakot magamban lezártam. Igaz, arra is volt példa, hogy egy-egy nosztalgia parti erejéig még később is felléptem, de a „Bubu Disco” a helyi emlékezetben sok korosztálynak a hetvenes évek elejétől a kilencvenesek végéig jelentett meghatározó élményt. Nekem pedig közel három évtizedig jelentett egyfajta bohém, relatív szabadsággal átítatott életvitelt, jó értelemben vett munkát, és nem tagadom, nem utolsó sorban egzisztenciálisan is sikeres „pályaválasztás” volt.

hagyományait. Kifejezetten kérte, hogy cseréljék le a teljes repertoárjukat, mivel a régi dalok nem illenének az ő hangjához. Az új emberek friss lendületet adtak a csapatnak, és egy alternatív, újhullámos zenei stílust vett fel a Bikini. Nagy Feró a kilépése ellenére sem távolodott el teljesen a zenekartól, több slágerük (*Ezt nem tudom másképp mondani, Mielőtt elmegyek, Fagyi, Megússem vagy ne üssem, Nehéz a dolga* stb.) szövegét is ő írta.